

වාර්ෂික වාර්තාව

පරිපාලන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු

කොමසාරිස් කාර්යාලය

2014

1981 අංක 17 දරණ පරිපාලන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් පනතේ
18 වන වගන්තිය යටතේ පරිපාලන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස්ගේ
වාර්තාව - 2014

හැඳින්වීම

මිනිසුන් මෙන්ම සෑම ආයතනයක්ම වත්මන් තත්වය පිළිබඳ සලකා බැලීම සඳහාත්, මෙතෙක් පැමිණි ගමන පිළිබඳ කෙටි අවලෝකනයක් කරමින් උපයාගත්තා වූ අත්දැකීම් සම්භාරය මගින් අත්කරගත් අවබෝධතා ඥානයෙන් යුත් නව්‍ය දැක්මක් සමග ඉදිරි ගමන් මග සකසා ගැනීම සඳහාත් තම දිනපතා කටයුතුවලින් මොහොතක අස්වැසිල්ලක් ලබා ගත යුතුය. එසේම, සෑම වසරක් පාසාම ඔම්බුඩ්ස්මන් විසින් තම කාර්යයන් සම්බන්ධයෙන් ඉදිරිපත් කරනු ලබන වාර්ෂික වාර්තාවේ මෙම වෙළුම ද 2014 වර්ෂය පුරා ආයතනයේ පරිශ්‍රමය ඉලක්ක කරගත් සංක්ෂිප්ත සටහනක් වැනි ය.

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් පනවා ඇති ප්‍රතිපාදනයන්ට අනුකූලව ඔම්බුඩ්ස්මන්වරයාගේ වාර්ෂික වාර්තාව අනිවාර්යයෙන් පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළ යුතු නමුත් එකී අවශ්‍යතාව අභිබවා, පසුගිය වසර මුළුල්ලේ ආයතනය විසින් මැදිහත් වූ ගැටලු පිළිබඳ අවබෝධයක් ලබා ගැනීමට කැමැත්තක් ඇති පාර්ශවයන්ට මෙම ආයතනය පිළිබඳ ‘සිතීමට යමක්’ ඉදිරිපත් කිරීම මෙහි අභිප්‍රාය යි.

ඇතැම් අවස්ථාවල මෙම වාර්තා අප සමාජය පිළිබඳ ‘එක්ස් කිරණ සටහන්’ ලෙස සැලකේ. ඇතැම් විටෙක එතරම් මට්ටමකින් නොවුණත් එක්තරා දුරකට හෝ අප පුරවැසියන් තුළ පවතින ජීවිතයට ඔරොත්තු දීමේ හැකියාව හා ගැටෙන, ඒ පිළිබඳව සලකා බැලීමට ප්‍රමාණවත් පුළුල් පරාසයක් දැකිය හැකි ස්ථානයක ඔම්බුඩ්ස්මන් තනතුර සමාජය තුළ ස්ථානගතව ඇති බව කිසිවෙකුටත් ප්‍රතික්ෂේප කළ නොහැක. අප සමාජයෙන් නැගෙන හඬ, ජනතාවට අසාධාරණයක් සිදුවේ යයි හැඟෙන යම් අවස්ථාවන්ට එරෙහිව දාමරිකකම් පිළිබඳ සාමාන්‍ය ජනතා මතය සහ ඔවුන්ගේ පැමිණිලි හා සාප්‍රවම සම්බන්ධ විවිධ පරිපාලකයන් ඉදිරියට කැඳවීමේ ව්‍යවස්ථාපිත කාර්යභාරයක් අප කාර්යාලයට පැවරී ඇත.

මෙකී වත්මන් සන්දර්භය තුළ ඔම්බුඩ්ස්මන් කාර්යාලය, ක්‍රමයෙන් ගොඩනැගී ඇති සිද්ධීන් හා බැඳුණු කරුණු පිළිබඳ මුළුමනින්ම සලකා බලමින් උපරිම නිරවද්‍යතා මට්ටමින් ස්වකීය මතය සඳහන්

කිරීමේ අවශ්‍යතා ඉටුකිරීමට සැම විටම බැඳී සිටියත්, අවශ්‍ය යැයි හැඟුණු විටෙක අභිච්ඡාදය සඳහා නිර්දේශ ලබා දෙන විට එහි ප්‍රමිතිය උසස් අයුරින් පවත්වා ගැනීමට අඛණ්ඩව යත්න දැරීමට බැඳී සිටියි.

මානව හිමිකම් සාමාන්‍ය මට්ටමකින්ද, විශේෂිත වූ මූලික අයිතිවාසිකම් ද ආරක්ෂා කිරීමේ හා ඊට අනුබල දීමේ අභිප්‍රාය ඇතිව පිහිටුවන ලද ඕනෑම ආයතනයක්, විශේෂයෙන්ම සමාජය තුළ අසාධාරණයට ගොදුරු විය හැකි කොටස විසින් දන්නා ආයතනයක් විය යුතුය. මන්ද, තම අයිතීන් රැක ගැනීම වෙනුවෙන් නඩුමගට ප්‍රවේශ වීමට අවශ්‍ය අධික වියදම් දැරීමට අපහසු වීම මත නීතිමය ක්‍රියාමාර්ග ගැනීමට ඔවුනට ඇති නොහැකියාව හේතුවෙන් මෙවැනි ආයතනවල පිහිට පතන්නේ මෙම සමාජ කණ්ඩායම බැවිනි.

මහජනතාවගේ අයිතීන් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා පවතින යම් ආයතන වේද, එවැනි ආයතන පවතින බව මහජනතාව සවිඥානික වීම අනිවාර්යය. එමෙන්ම ඔවුනට මෙවැනි ආයතනයක් වෙත පහසුවෙන් ප්‍රවේශ විය හැකි විය යුතුය.

පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් (ඔම්බුඩ්ස්මන්) කාර්යාලය යනු ප්‍රමාණවත් නොවූ හෝ එලදායි නොවූ ව්‍යවස්ථාපිත ක්‍රමවේදයක් තුළ දුෂ්පරිපාලනයක් පවතින විටෙක ඉන් අගතියට පත්වන පුද්ගලයන්ට සහනයක් ලබා දීමේ අරමුණින් පිහිටුවන ලද ස්වාධීන ආයතනයකි. රජයේ නිලධාරීන් විසින් විධිමත් සම්මත හැසිරීම් රටාවක් අනුගමනය නොකරන බවට නිරන්තරයෙන් පැමිණිලි ලැබේ. ඔවුන්ගේ නොසැලකිලිමත්භාවය, අකාර්යක්ෂමතාව, පක්ෂපාතිභාවය, අසාධාරණ සැලකීම, පීඩාකාරී හැසිරීම ප්‍රමාදය සහ පරිපාලන බලධාරීන් වෙත යැවූ ලිපි සඳහා පිළිතුරු සැපයීමට අපොහොසත් වීම ආදිය පැමිණිලිවල ඇතුළත් වේ.

‘Justice’ (යුක්තිය) නැමති වාර්තාවට අනුව, අන්තර්ජාතික ජූරිසහික කොමිෂන් සභාවේ (ICJ) බ්‍රිතාන්‍ය පාර්ශවය විසින් බ්‍රිතාන්‍යයට ලැබෙන පැමිණිලි සම්බන්ධයෙන් ගෙනහැර දක්වා ඇති පරිදි, ‘සහනයක් බලාපොරොත්තු විය හැකි මාධ්‍යයන් ප්‍රමාණවත් නොවන හෙයින් ඉව්ඡාභංගත්වයේ සහ නොරිස්සුම් ස්වභාවයේ වර්ධනයක් සිදු ව ඇත.’ නිතැතින්ම එකම ජාතියකට අයත් ජනතාව වෙසෙන රටවලට වඩා ආසියානු කළාපයේ ජනතාවගේ මෙවැනි පැමිණිලි තුළින් ඔවුන් වඩාත් බැරෑරුම් වර්ත බව පැහැදිලි වේ.

රාජ්‍ය කටයුතු හා පරිපාලන බලය පිළිබඳ විෂය පථය පුළුල් වීමේදී සාම්ප්‍රදායානුකූල, නෛතික සහ සංවිධානාත්මක පිළියම්, විවිධ තරාතිරමේ නොමනා පරිපාලනය හා ගැටීමට ප්‍රමාණවත් මෙන්ම උචිත නොවන බව ප්‍රායෝගිකව නිශ්චය වී ඇත.

උදාහරණයක් වශයෙන්, යම් අධිකරණයක විධිමත් නෛතික ක්‍රියාමාර්ගයක් පැනවීම සඳහා සිදු වූ අයුක්තිය නීතිය මගින් පිළිගනු ලබන නඩු නිමිත්තක් විය යුතුය. විශේෂ අවස්ථාවකදී ආයතන විසින් ගනු ලබන පරිපාලනමය තීරණවලට එරෙහිව අධිකරණයේ අභියාචනා කිරීමේ අයිතිය ප්‍රකාශ කිරීමකදී පවා, අභියාචනා විෂයපථයෙන් සහවා තබා ගනී.

එමෙන්ම, පැමිණිලිකරු විසින් අදාළ අධිකරණයේ අධීක්ෂණ බලසීමාව අයැද සිටියහොත් ඉන් සහනයක් සලසනු ලබන්නේ පරිපාලනය පිළිගත් නිශ්චිත ආයතනයක් මූලධර්ම කඩ කරමින් එහි බලය ඉක්මවා ක්‍රියා කර ඇති විටෙක පමණි. අධිකරණය තම පාලනය හුදෙක්ම නෛතික කටයුතුවලට පමණක් සීමා කරන බැවින් දුෂ්පරිපාලනයක් සම්බන්ධ සිද්ධියකදී පුරවැසියාට කිසිදු නෛතික පිළිසරණක් නොමැති වෙයි.

සැමවිටම, විවිධ පරිපාලනමය කණ්ඩායම් විසින් ක්‍රියා හෝ නොකර සිටීමවල අවසාන ප්‍රතිඵලය ලබන්නේ සමාජයේ අඩු සැලකිල්ලක් යොමුවූ, පහසුවෙන් අයුක්තියට ගොදුරු වන කණ්ඩායම් ය. ඊට හේතුව, පුරවැසියා තමා දන්නා භාෂාවෙන් ලියා යවන ලිපියකට පිළිතුරු නොලැබීම හෝ තමන් දන්නා භාෂාවෙන් පිළිතුරක් ලැබීමට නීත්‍යානුකූල හිමිකමක් තිබියදී තේරුම්ගත නොහැකි භාෂාවකින් පිළිතුරු ලැබීමයි. ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතීන් අතර වර්ෂ ගණනක් මුළුල්ලේ පැවති යුද ගැටුම් මෙයට බලපෑ මූල හේතූන්ගෙන් එකක් වී තිබුණි.

අයුක්තියට සහනයක් ලබා දීම සඳහා අධිකරණමය සමාලෝචනයක් සිදු කර ඇති සිද්ධියකදී පවා අදාළ පාර්ශවයන් එවැනි පිළියම් කෙරෙහි දක්වන උනන්දුව අඩුය. නොඑසේනම්, ප්‍රමාදයන් හා නඩුමගට ප්‍රවිශ්ඨ වීමේ ඉහළ පිරිවැය හේතුකොටගෙන ආරවුලට තුඩු දුන්නේතු ප්‍රත්‍යා එවැනි පිළියම් යෙදීමට තරම් නොවන එකක් ලෙස සැලකේ.

ඕනෑම සංවිධානයක් සමාජයේ කොන් වූ, අගතියට පත්වීමේ ඉඩකඩ වැඩි කණ්ඩායම් සම්බන්ධයෙන් ඔවුන්ගේ අයිතිවාසිකම් පිළිබඳ කටයුතු කරන විට ඕනෑම තත්වයක් යටතේ විනිවිදභාවයෙන් යුත්, කිසිදු පිරිවැයකින් තොරව ප්‍රවේශ විය හැකි, සමීප, හෘදයාංගම හා කිසිදු වෙනස්කමකින් තොරව එය සිදුකළ යුතුය. ඔම්බුඩ්ස්මන් ආයතනයද එවැනිම සංවිධානයකි. උදාහරණයක් වශයෙන් ස්විඩන ඔම්බුඩ්ස්මන්වරයාට කම අධිකරණ කාර්යයන්හි දිශානතිය තීරණය

කිරීම කෙරෙහි අතිමහත් ස්වාධීනත්වයක් ඇත. ඔහු වෙත පැමිණිලි ඉදිරිපත් කිරීමට සෑම පුරවැසියෙකුටම හැකියාව පවතී. රජයට හෝ පාර්ලිමේන්තුවට හෝ ඔම්බුඩ්ස්මන් විසින් එම පැමිණිලිවලට එරෙහිව කරන පරීක්ෂණ නැවැත්විය නොහැක.

ශ්‍රී ලංකාව, රාජ්‍ය භාෂා දෙකකින් (සිංහල සහ දෙමළ) සහ සන්ධාන භාෂාව වන ඉංග්‍රීසි භාෂාවෙන්ද සමන්විත ත්‍රෛභාෂාමය රාජ්‍යයකි. මෙම විෂම ජාතිකත්වය හේතුවෙන් සමාජයේ අවධානය යොමු නොවූ කණ්ඩායම වෙත එකී කණ්ඩායම් භාවිතා කරන ස්වභාවයන් වන ජාතික භාෂා දෙකෙන් එකක් ඔස්සේ සමීප වීමට අප කාර්යාලයට සිදුවේ. එසේ නොවුවහොත් ඔවුහු කිසිසේත් ශ්‍රී ලංකා ඔම්බුඩ්ස්මන්වරයාගේ අණසක පිළිබඳව දැනුවත් නොවෙති. ශ්‍රී ලංකාවේ ස්වාධීන රාජ්‍ය භාෂා කොමිෂන් සභාවක් පිහිටුවා තිබුණද භාෂා ගැටලුව විසඳී නොමැත. මෙමගින්, ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කරවීමේ සුවිශේෂී බලයක් නොමැති පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස්වරයා වෙත රාජකාරියක් පැවරෙයි.

ආරම්භක අවධියේදී පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස්වරයාට පැවතියේ පාර්ලිමේන්තු මහජන පෙත්සම් කාරක සභාව මගින් මන්දගාමීව යොමු කරන පැමිණිලි පරීක්ෂා කිරීමේ බලයක් පමණි. 1984 වර්ෂයේ ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රථම පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස්වරයා විසින් සිය වාර්ෂික වාර්තාවේ මෙසේ සඳහන් කර ඇත. “මට්ටම් ගණනාවක් හරහා පෙත්සම් යොමු කරන ලොව එකම රට ශ්‍රී ලංකාවයි.” එතුමා තවදුරටත් සිය වාර්තාවේ සඳහන් කර ඇත්තේ, ‘ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ ලේඛ්‍යක අධිකරණ බලසීමාව පිළිබඳ ඉන්දියානු අත්දැකීම බහුතර ජනතාවට යුක්තිය පසිඳලීමෙහි ලා සිදු වූ මහා පෙරළියක් විය හැකි බවත්, හුදු දුරකථන ඇමතුමක් කාර්යාලය වෙත ලබා දීම පමණක් කැනඩාවේ ඔම්බුඩ්ස්මන්වරයාට පරීක්ෂණයක් ආරම්භ කිරීමට ප්‍රමාණවත් වන බවයි.

එතුමාගේ විවේචනය ඉදිරියේ බලධාරීන් නෑසුණ කන්ව සිටියහ. 1994දී බලයට පැමිණි නව රජය විසින් මහජනයාට තම පෙත්සම සෘජුවම පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් වෙත ඉදිරිපත් කළ හැකි වන සේ 1981 පනත සංශෝධනය කරන ලදී. දුරකථනය ඔස්සේ පැමිණිලි ලබා ගැනීමට ඔම්බුඩ්ස්මන්වරයාට බලය පැවරෙන විධිවිධාන හඳුන්වා දුන්නද, තමාගේ මූලපිරීමෙන් කටයුතු කිරීමට බලය පැවරී ඇත. මෙය ඔම්බුඩ්ස්මන්වරයා වෙත පැවරුණ බලතල ප්‍රකාරව මූලාරම්භයක් ලබා ගනිමින් සිය තනතුර වඩා කාර්යක්ෂමව හා අර්ථාන්විතව සාමාන්‍ය ප්‍රජාවට සමීප වීම සඳහා සිය තනතුර යොදාගත් අවස්ථාවකි.

1994 ට පෙර සහ ඊට පසු යොමු කළ ගැටලු සංඛ්‍යාව හා සැසැඳීමේදී 1994 දී සිදු වූ මෙම පරිපාටිමය වෙනසේ බලපෑම මනාව තහවුරු වේ. 1984 දී පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් වෙත ලැබුණු

පැමිණිලි 32 හා සලකා බැලීමේදී 1995 දී ලැබුණු පැමිණිලි 5221ක්ද, ඊට අමතරව පාර්ලිමේන්තු මහජන පෙත්සම් කාරක සභාවෙන් ලැබුණු පැමිණිලි 41ක්ද වශයෙන් පැමිණිලි සංඛ්‍යාවේ විශාල වැඩිවීමක් සිදු විය. මෙම ක්ෂණික ඉහළ යාමපෙත්සම් පරිපාටියේ ලිහිල්භාවය සහ 1981 පනතට 1994 දී එක්කල සංශෝධනය මගින් ලබාදුන් පුළුල් ප්‍රසිද්ධිය ඉවහල් විය.

අතීතයේදී ඔම්බුඩ්ස්මන් කාර්යාලය උනන්දුව දක්වන පාර්ශවයන්ගේ මාදිහත්වීමකින් තොර, සාපේක්ෂ වශයෙන් සංචාන ආයතනයක් ව පැවති අතර තම සේවාව මගින් මහජන විශ්වාසය ගොඩනගාගැනීම සහ සමාජ කැපවීම කෙරෙහි සුළු අවධානයක් යොමු කරන ලදී. මහජන අපේක්ෂාවන් හා යා වීමේ අවශ්‍යතාව හඳුනාගනිමින් ඊට ප්‍රතිචාර දැක්වීමටත්, සේවාපේක්ෂකානුකූල ආයතනයක් වශයෙන් පෙනී සිටීමේ ක්‍රියාවලියෙහි එක් අංගයක් වශයෙනුත් පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස්වරයා විසින් ප්‍රතිපත්ති සම්පාදනයෙහි වැඩි දායකත්වයක් දරමින්ද, ආයතනික ක්‍රියාකලාපය වැළඳගැනීම කෙරෙහි තෙවන පාර්ශවීය ආකල්පයන්ට ඉඩහසර ලබා දීම සඳහා උනන්දුව දක්වන විවිධ තරාතිරමේ පාර්ශවයන් සමග අරමුණු පෙරදැරිව කටයුතු කරමින්ද, තම ආයතනය වඩා විවෘත සංවිධානයක් බවට පරිවර්තනය කිරීමේ අදියර හඳුනාගත යුතුය.

ඔම්බුඩ්ස්මන්වරයා වෙත සෘජුවම ප්‍රවේශ වීමට අවසථාව ලැබීමත් සමගම අගතියට පත්වීමේ ප්‍රවණතාවක් සහිත බහුතර ජනතාව පුළුල් ලෙස දැනුවත් කිරීම සඳහා පියවර ගෙන ඇති බව අවධාරණයෙන් සඳහන් කළ යුතුය. පුළුල් පරාසයක පැතිර සිටින සේවාලාභීන් පිරිසකට සේවා සපයන ඕනෑම ආයතනයක කාර්යයන් සම්බන්ධයෙන් තීරණාත්මක අංගය වන්නේ උනන්දුව දක්වන පාර්ශවයන් සමග ස්ථාවර හා ඵලදායී අදහස් හුවමාරු කර ගැනීමයි.

අපේක්ෂිත සන්නිවේදන ප්‍රවාහය දෙයාකාර වේ. ඉන් පළමුවැන්න, සේවා සැලසීමෙහි ලා පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් වෙත පැවරී ඇති බලය, සැලසුම් සහ වැඩසටහන් පිළිබඳ විවිධ ග්‍රාහකයන් සවිඥානික කිරීමයි. දෙවැන්න, පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස්වරයාගේ උපාය සැලසුමෙහි අන්තර්ක්‍රියාකාරිත්වය හා එහි සාර්ථකත්වයේ කුටප්‍රාප්තිය උදෙසා තම බලය ගොඩනගාගනිමින් පවත්වාගෙන යාම යි.

මෙකී අරමුණු වැඩිදියුණු කිරීම සඳහා ඔම්බුඩ්ස්මන්වරයා,

- (1) ඉලක්ක කණ්ඩායම්වල විභේදනයන් හඳුනා ගැනීම

(2) එලදායි සන්නිවේදන මෙවලම් හා මාධ්‍ය පද්ධතියක් ගොඩනගා ගැනීම හා බැඳුණු විධිමත් ක්‍රියාවලියක් සකස් කළ යුතුය. විවිධ තරාතිරමේ සේවලාභී පාර්ශ්වයන් සමග අදහස් හුවමාරු කර ගැනීම සඳහා මෙවලම් ගණනාවක් මෙන්ම විවිධ මාධ්‍ය භාවිතා කළ යුතුය.

ඔම්බුඩ්ස්මන්වරයාගේ නිර්දේශ පිළිපැදීමට හෝ ඉල්ලීම් සඳහා ප්‍රතිචාර දැක්වීමට අපොහොසත් වන ඕනෑම දෙපාර්තමේන්තුවක් හෝ බලධාරියෙක් සම්බන්ධයෙන් හෙළිදරව් කර, එසේ ක්‍රියා කරන පරිපාලන අධිකාරිය හෝ පුද්ගලයාට එරෙහිව ‘ආයතනික කටයුතුවලට විරුද්ධව කටයුතු කිරීම හෝ ඒවාට බාධා කිරීම’ සම්බන්ධයෙන් චෝදනා කර පාර්ලිමේන්තුවට වාර්තා කළ හැකි ආකාරයේ නීති සම්පාදනය විය යුතුය.

අධිකරණ පද්ධතියේ පිරිවැය බදු ගෙවන ජනතාවට ද විශාල බරකි. ආරවුල් විසඳීම සඳහා වඩා උචිත ක්‍රමයක් තිබිය යුතුය. පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස්වරයා විසින් භාවිත කරනු ලබන විකල්ප ආරවුල් විසඳීමේ ක්‍රමය තුළ වඩා පුළුල් සංකල්ප ඒකරාශී කිරීමට සැලකිය යුතු විභවතාවක් පවතින අතර නිපුණතාවයෙන් පරිපූර්ණ පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස්වරයා ආරවුල් විසඳීම සඳහා මග පෙන්වා දීමට හැකි අවස්ථා පිළිබඳ සොයා බැලිය යුතුය. පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් ආයතනය නව ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රජයයන්හි නිදහසේ ජනප්‍රිය ආරක්ෂකයෙකි. ජනතාව ආරක්ෂා කරන පුද්ගලයාගේ භූමිකාව පිළිබඳ නව වින්තනයක් සඳහා උනන්දු කරවීම වැදගත් ය. දේශපාලනික, සමාජීය, ආර්ථික සහ සංස්කෘතික පරිසරය විසින් පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස්වරයාගේ කටයුතු කෙරෙහි සෘජු බලපෑමක් කරනු ලැබේ.

පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් ආයතනය, ඊට උපකාරී වන මූලිකාංග තුනකින් සමන්විත ය. එනම්, මෙහෙයුම් කටයුතුවල ස්වාධීනව නිරත වීම, ආරවුල් විසඳීමේදී නමාශීලී වීම සහ කාර්යබලයට යටත්ව මහජනයා සහ සංවිධාන සමග විශ්වාසයෙන් කටයුතු කිරීම වේ. මෙම ආයතනයට, එය ක්‍රියාත්මක වන ගතික සමාජ පරිසරය තුළ කිසි කලෙක නිශ්චලව සිටිය නොහැකි ය. එය සංවර්ධනය විය යුතු අතර සමාජ පරිසරයට අනුගතව හැඩ ගැසිය යුතු ය.

සෑම සමාජයකම රජයයන් ඒකාධිපතිත්වයක් දරයි. උදාහරණයක් වශයෙන්, සාමය හා ආරක්ෂාව බලාත්මක කිරීමේදී පොලිසිය විසින් නීත්‍යානුකූලව ප්‍රවණ්ඩත්වය යොදා ගැනීම මත ඒකාධිපතිත්වය ප්‍රකට කරනු ලැබේ. තවද, රජය විසින් සේවා සපයන අවස්ථාවලදීද ඒකාධිපතිත්වයක් ක්‍රියාත්මක කරනු ලැබේ. ඇතැම් විටෙක, ව්‍යවස්ථාව මගින් ඔවුන්ට බොහෝ බලපෑම් කළ හැකි බලතල ලබා දෙන අතර නිරන්තරයෙන් ව්‍යාජන වන, අති සංකීර්ණ නිලබලවාදී සංවිධාන තුළ සිදු කරනු ලබන පාලන කටයුතු සඳහා ප්‍රවීණයන් විශාල සංඛ්‍යාවක් ඔවුන් සතුව සිටිති. කෙටියෙන්

දක්වනොත්, සෑම සමාජයකම රජයන් යනු ඉතා වැදගත් බල උල්පත් ය. එහෙත් ඇතැම් අද්‍යයන සමාජයන්හි එවැනි බලවත් රජයන්ගෙන් තොරව කටයුතු කළ නොහැකිය.

පරිපාලන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් කාර්යාලය පිහිටුවීම

ශ්‍රී ලංකාවට ඔම්බුඩ්ස්මන් කාර්යාලයක අවශ්‍යතාව පිළිබඳ ප්‍රථම වරට සාකච්ඡාවට භාජනය වූයේ 1966 ජනවාරි මස පැවති අග්නිදිග ආසියානු විනිසුරුවරුන්ගේ සම්මේලනයේදී ය. පරිපාලන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් (ඔම්බුඩ්ස්මන්) ධුරය ස්ථාපනය කිරීම සඳහා 1978 ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 156 වන වගන්තියෙන් පාර්ලිමේන්තුවට බලය පවරා දෙනු ලැබීය. එම ධුරය ස්ථාපනය කරමින් එහි බලතල වගකීම් හා කාර්යයන් අර්ථනිරූපනය කළ 1981 අංක 17 දරන පරිපාලන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් පනත පාර්ලිමේන්තුව විසින් සම්මත කරනු ලැබීය. මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කිරීම් පිළිබඳව හෝ වෙනත් අසාධාරණ සම්බන්ධයෙන් හෝ මහජනතාව වෙතින් ඔම්බුඩ්ස්මන්වරයාට සෘජුව ලැබෙන චෝදනා හෝ පැමිණිලි, මහජන පෙත්සම් පිළිබඳ කාරක සභාවට දැනුම් දීමට යටත්ව සලකා බැලීමට ඔම්බුඩ්ස්මන්වරයාට 1994 අංක 26 දරන පරිපාලන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් (සංශෝධන) පනතින් අදාල මුල් පනතේ 10 වන වගන්තිය සංශෝධනය කරමින් බලය පවරා තිබේ.

පරීක්ෂණය අවසානයේදී අදාල චෝදනාවට ලක් වූ රජයේ නිලධාරියා විසින් ගෙන ඇති තීරණය, නිර්දේශය, ක්‍රියාව හෝ නොකර හැරීම නීතියට පටහැනි වන්නේ ද, අසාධාරණ ද, පීඩාකාරී ද, නොමනා වෙනස්කම් දක්වන්නේ ද නැතහොත් ඔහුගේ අභිමතය අයථා ලෙස භාවිත කිරීමක් ද යන්න ඔම්බුඩ්ස්මන්වරයා විසින් නිර්ණය කිරීම අවශ්‍ය වේ.

රාජ්‍ය සංවිධානවල හා රාජ්‍ය කටයුතුවල නීතිරීති හේතුකොටගෙන රාටවැසියාට ගැටලු මතුව තිබේ. එසේ විවිධාකාරයෙන්, දරාවිරහිතව ඉවහාහංගත්වයට පත්වන්නා වූ රටවැසියාට සහනයක් සැලසීම සඳහා පියවරෙන් පියවර ගත හැකි සරලම මාර්ගය නම් පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස්වරයාට පැමිණිලි කිරීමයි. පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් ආයතනය බිහිවූ ඇත්තේ පුරවැසියාට සිදු වන්නා වූ මෙකී හිංසනයෙන් ඔවුන් මුදවා ගැනීම පිණිස ය.

රාජ්‍ය ආයතනවල අධිකාරී බලය විවිධ මට්ටම්වල හා විවිධ ස්ථරවල ක්‍රියාත්මක වන බැවින් ඒ සඳහා මැදිහත්වීමක් අවශ්‍යය. අධිකාරී බලය ක්‍රියාත්මක වීමේදී මනාව සැකසුන සීමාවන් යොදා

ගැනීම පිළිබඳ සැකයක් නොමැති වුවත් එහි ක්‍රියාකාරිත්වයට මහත් වූ අභිමතානුසාරී බලයක් හිමිව ඇත. මෙකී බලතල අත්තනෝමතිකව, අහඹු ලෙස සහ අනුකම්පා විරහිතව යොදාගැනීම මගින් මූලිකවම අයහපත් පරිපාලනයක් ගොඩනැගේ.

අප්‍රමාදී, ගුණාත්මක සේවාවක් මහජනයා වෙත ලබා දීමට ඔම්බුඩ්ස්මන්වරයා විසින් රජය සහ වෙනත් ආයතන උනන්දු කරවනු ලබයි. මෙම ආයතනය සතු එක් වැදගත්ම ශක්තියක් වන්නේ යුක්තිය ඉටුකරගැනීමේ මාර්ගය කරා සාපේක්ෂව වඩා ලාභදායී හා වේගවත්, පිරිවැයකින් තොර ක්‍රියාවලියක් කරා පැමිණිලිකරුවකුට යොමුවීමට ඇති හැකියාවයි. මෙහි වටිනාකම වඩාත් ඉස්මතු වන්නේ මෙවන් පැමිණිලිකරුවන් බහුතරයක් සමාජයේ වරප්‍රසාද අඩු පන්තියට අයත්වන හෙයිනි.

යහපාලනය නූතන සමාජයේ මූලික අවශ්‍යතාවකි. සමස්ථයක් වශයෙන් ජනතාවගේ පරම යහපත උදෙසා පරිපාල කටයුතු දුෂ්කරතාවකින් තොරව සිදුකර ගෙන යාමේ වගකීම පැවරී ඇති රජයේ යාන්ත්‍රණවලට එදිනෙදා පරිපාලන කටයුතු පවත්වාගෙන යාම සඳහා පුළුල් බලතල පැවරී ඇත. නීති රෙගුලාසි, ස්වභාවික යුක්තිය හා සාධාරණත්වය උල්ලංඝනය කිරීම සඳහා එම බලතල භාවිත කළ හැකි බවක් මින් අදහස් නොවේ. එදිනෙදා පරිපාලන ක්‍රියාවලියේදී දුෂ්පරිපාලනය තුළින් පුද්ගලයෙකුට යම් අයුක්තියක් සිදුව තිබේ නම්, එකී අයුක්තියට හේතු සෙවීම, විමර්ශනය කිරීම, සහනයක් සලසා දීම හා එම ක්‍රියාව නිවැරදි කිරීම සඳහා ඔම්බුඩ්ස්මන් කාර්යාලය පිහිටුවා ඇත. ඔම්බුඩ්ස්මන් ආයතනය විසින් සලකා බැලිය යුතු හෝ නිවැරදි කළ යුතු ප්‍රධාන කරුණ වන්නේ බලතල අත්තනෝමතිකව යෙදවීම හෝ අවශ්‍ය පරිදි ක්‍රියාවේ නොයෙදවීම සහ දුෂණ හෝ අගතිගාමී අභිප්‍රායයන් මත පිහිටා රාජකාරී ඉටුකිරීම ප්‍රමාද කිරීම යනාදියයි.

ගැටලුවට මුහුණ පාන පාලන හා පාලිත දෙපාර්ශවය අතර බල අසංතුලිතතාව ඉවත් කිරීමට පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස්කටයුතු කරයි. ඔහු සිවිල් වැසියා සහ රාජ්‍ය සංවිධන නියෝජනය කරන රාජ්‍ය නිලධාරියා යන දෙපාර්ශවයටම එක සේ කිසි ගෞරවය හා සැලකිල්ලක් දක්වයි. පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස්වරයා වෙත නියෝග කිරීමේ බලතල නොමැති බැවින් ඔහුට තම හැකියාවන් හා ශිල්පීය විධික්‍රම යොදා ගැනීමට සිදුවනවා මෙන්ම කරුණු අනාවරණය කර ගැනීම සඳහා අවශ්‍ය තොරතුරු රැස් කරන්නෙකු වශයෙන් විශ්වාසනීයත්වය ද රැකගත යුතුය.

ශ්‍රී ලංකාවේ පරිපාලන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් කාර්යාලය, මානව හිමිකම් පිළිබඳ පැමිණිලි සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කරන්නා වූ ආයතනයක් වශයෙන් සහ ඔම්බුඩ්ස්මන් කාර්යාලය වශයෙන් අංශ දෙකක එකතුවකින් යුත් ද්විවිධ කාර්යයන් ඉටුකරන ආයතනයක් වශයෙන් හඳුන්වා දිය හැකිය. ඔම්බුඩ්ස්මන් ආයතනය වෙත පැවරී ඇති බලතල අතර රාජ්‍ය නිලධාරීන් විසින්

මානව හිමිකම් කඩකර ඇති බවට හෝ දුෂ්චරිතයකට කටයුතු පිළිබඳව හෝ ලැබෙන මහජන පැමිණිලි පිළිබඳ පරීක්ෂා කිරීමට නෛතික බලයක් හිමිව ඇත.

නිරීක්ෂණ සහ අදහස්

පෙත්සම්කරුවන් විසින් පැමිණිලිකරන ලද අසාධාරණ, සමානාත්මතාවෙන් තොරව සැලකීමට එරෙහි වෝදනා සම්බන්ධව විමර්ෂණ පැවැත්වීමේදී සංස්ථා සහ අධිකාරිවල ප්‍රධානීන් නිරන්තරයෙන්ම තම නියෝජිතයන් සහභාගි කරවති. පරීක්ෂණය අවසානයේදී මොවුන් බොහෝ අවස්ථාවල ක්‍රියා කිරීම හෝ නොකර සිටීම හෝ අනවධානය හෝ නොසැලකිලිමත්භාවය සිදුව ඇති බවට පිළිගනිති. එසේ නමුත් ඔවුන් තම ආයතනය වෙත ආපසු ගිය විට එවැනි සම්මුතියකට එළඹී බවක් පිලිගෙන ක්‍රියා කිරීමට මැලි බවක් දක්වති. එළඹී තීන්දු අනුව කටයුතු කිරීම කල්දැම්ම, සත්‍ය වසන් කරමින් කටයුතු කිරීම මග හැරීම මෙන්ම එළඹී නිගමන සම්බන්ධයෙන් තීරණ නොගෙන සිටීම වැනි ප්‍රවණතා ඇති බව නිරීක්ෂණය වී ඇති බැවින් සහනයක් ලැබුණු පැමිණිලිකරුගේ කාලය නාස්තිවීමක් මෙන්ම එම අවාසිය ඉක්මවා ගිය විත්ත පීඩාවකට ලක්වීමට ද ඔහුට සිදු වේ.

බොහෝ අවස්ථාවලදී බලධාරීන්ගේ උදාසීන ප්‍රතිචාර, අපේක්ෂාභංගත්වයට හා අධෛර්යයට පත්කරවන සුළු අත්දැකීම්වලට හේතු පාදක වේ. ඒ හා සැසඳීමේදී ඇතැම් රාජ්‍ය ආයතනවල ප්‍රධානීන් විසින් පරීක්ෂණයෙන් පසු එළඹී නිගමනයන්ට ධනාත්මකව හා සහයෝගීතාවයෙන් යුක්තව ප්‍රතිචාර දක්වමින් අප්‍රමාදව සහ විධිමත්භාවයකින් කටයුතු කර අගතියට පත් පාර්ශව වෙත ලබා දිය යුතු සහන හෝ පිළියම් සලසා ඇති බවද සඳහන් කළ යුතුය. අප රටේ ශක්තිමත් යහපාලනයක් ගොඩනැගීමට මනා දායකත්වයක් ලබා දී පිණිස පරිපාලන අංශ විසින් මානව හිමිකම් හා මූලික අයිතිවාසිකම්වලට අනුකූලතාවක් දැක්වීමේ අවශ්‍යතාව අවධාරණය කිරීම සඳහා ඔම්බුඩ්ස්මන් වරයා වර්තමානයේ ධනාත්මක භූමිකාවක නියුක්තව සිටින බවද මෙහි ලා සඳහන් කිරීම අවශ්‍යය .

ඔම්බුඩ්ස්මන් වෙත ඉදිරිපත් කරන ලදුව විමර්ෂණ කරන ලද සාධාරණ පැමිණිලි බොහොමයක්, පාර්ලිමේන්තුවෙන් පනවා ඇති නීති ප්‍රකාරව කටයුතු කිරීම සඳහා රජයේ දෙපාර්තමේන්තුවක් හෝ පාර්ලිමේන්තුවෙන් පැනවූ නීති ප්‍රකාරව කටයුතු කල යුතු සංස්ථා, මණ්ඩල වැනි ව්‍යවස්ථාපිත ආයතනයකට හෝ වැදගත් අත්‍යවශ්‍ය කරුණු හා බැඳුණු පැමිණිලි බව තහවුරු විය. එමෙන්ම ආයතනයක් සිය කටයුතුවලදී අනුගමනය කළ යුතු නීති රෙගුලාසි ආයතන සංග්‍රහයේ ඇතුළත් කොට තිබුණද එවැනි නීති රෙගුලාසි පිළිපැදීමට අපොහොසත් වීම සම්බන්ධයෙන් වන පැමිණිලි නිරන්තරයෙන් ලැබේ. ඇතැම් විටක නීති රෙගුලාසි මගින් පිලිපැදිය යුතු බවට නියෝග කර ඇති කාර්ය පටිපාටි ලිඛිතව ඇතත්, ඒවා අනුගමනය කර නොතිබුණි. ඉතා කලාතුරකින් අවස්ථාවක

අගතියට පත් පාර්ශවයට එකී වෝදිත වරදට දඬුවම් ලිහිල් කරගනු වස් හෝ වරදින් නිදොස් වීමට නිදහසට කරුණු දැක්වීමේ අයිතියට ඉඩ නොදී, අභියාචනයට විවෘත නොකරම දණ්ඩණය පිණිස කරනු ලබන කටයුතු ක්‍රියාත්මක කර තිබුණි.

රාජ්‍ය ප්‍රතිපත්ති හා ක්‍රියා පටිපාටි සාධාරණ ලෙස හා සමානාත්මතාවයෙන් යුක්තව ක්‍රියාවට නැංවීමට බැඳී සිටින පරිපාලකයන්ගේ සහ බලධාරීන්ගේ නොසැලකිලිමත්භාවය හේතුවෙන් පැමිණිලිකරුට මුහුණ දීමට සිදු වූ ගැහැට පිළිබඳ දුක්ගැන්විලි ද ඇතැම් පැමිණිලිවල ඇතුළත් ය. තවද, ප්‍රතිපත්ති හෝ ක්‍රියාපටිපාටි අනුගමනය කරන අවස්ථාවලදී ද, අනවබෝධය හා අනාමය ශීලිභාවයද පැවති බව නිරීක්ෂණය විය.

නිරන්තරයෙන් පැමිණිලි ඉදිරිපත් කිරීමට බලපාන්නා වූද, ඉතා පහසුවෙන් ඉවත් කළ හැකි වූද එක් හේතුවක් වන නිලධාරිවාදය පිළිබඳ අසංවේදීතාව රජයේ දෙපාර්තමේන්තු හෝ ව්‍යවස්ථාපිත ආයතනවල පවතී. ලිපි සඳහා පිළිතුරු නොසැපයීම, සේවා ලාභීන් හෝ අගතියට පත් නිලධාරීන් විසින් කරනු ලබන විමසීම් සඳහා ප්‍රතිචාර නොදැක්වීම සහ ආචාරශීලී නොවීම යනාදිය කෙරෙහි පෙත්සම්කරුවෝ කෝප වෙති. තම කාර්යයන් සම්බන්ධව විධිමත් හා සම්පූර්ණ විස්තර සමග තර්කානුකූලව කරුණු පැහැදිලි කර දීම තුලින් එකී ආයතන විසින් ගන්නා ලද ක්‍රියාමාර්ග අවබෝධයෙන් යුක්තව පිළිගැනීමට මහජනයා පෙළඹෙනු ඇත.

රාජ්‍ය නිලධාරීන් ගේ හැසිරීම අන් අය නොතකන සුළු උඩඟුකමකින් විසුක්ත විය යුතු ය. එමගින් මනා පරිපාලනයක අත්‍යවශ්‍ය අංගයක් වන සතුටුදායක මහජන සම්බන්ධතාවක් පවත්වාගෙන යාමට දායක විය හැකි වනු ඇත. රාජ්‍ය අංශයේ බොහෝ ආයතනවල මනා මහජන සම්බන්ධතාවක් නොමැතිකම කැපී පෙනෙයි. තොරතුරු, පරිපාලනයේ වැදගත් අංගයක් ලෙස සැලකෙන අවස්ථාවක ඒවා නොසැපයීම තුලින් නිලධාරීන්ගේ නොදැනුවත්කම, උදාසීනකම කියා පායි.

රජයේ හදිසි පොදු කටයුතු සඳහා අත්පත්කර ගන්නා ලදුව දීර්ඝ කාලයක් තිස්සේ ඒවා කිසිදු කටයුත්තකට යොදා නොගැනීම, කුසලතා හෝ ජ්‍යෙෂ්ඨතා පදනමින් සේවයේ ඉහළ තනතුරකට උසස්වීම් ලබා නොදීම හෝ දීර්ඝ ප්‍රමාදයකින් පසුව එම උසස්වීම් ලබා දී පිළිබඳවත්, බඳවාගැනීම් සඳහා පල කරන ලද දැන්වීම්වල හෝ බඳවා ගැනීමේ පටිපාටිවල ඇතුළත් කොන්දේසි නොසලකමින් පුරප්පාඩු වූ තනතුරු සඳවා බඳවා ගැනීම් සම්බන්ධයෙන් සහ වන්දි ලබා දීමට අපොහොසත් වී හෝ ඒ සඳහා අසාමාන්‍ය ලෙස ප්‍රමාද වීම හෝ අත්පත් කරගන්නා ලද ඉඩම් සහ නිවාස වෙනුවෙන් විකල්ප ඉඩම් ලබා දීම සම්බන්ධවත් ඇතැම් පැමිණිලි ලැබී ඇත. අසාධාරණ අයුරින් ඉඩම් හා නිවාස අත්පත් කරගත් බවට වූ පැමිණිලිද ලැබී තිබුණි. විශ්‍රාම වැටුප් ගෙවීම ප්‍රමාද වීම සහ ඒවා වැරදි ලෙස ගණනය

කිරීම සම්බන්ධ පැමිණිලිද ගණනාවක් ලැබුණි. මෙකී ගැටලු බොහොමයක අගතියට පත් පාර්ශවයේ පුද්ගලික මතය නිවැරදි විය.

නිලධාරීන් සහ ආයතන නිරන්තරයෙන් අර්ථකථනය කිරීම්වලදී සහ සමාජ උන්නතිය සඳහා කටයුතු කිරීමේදී සීමා සහිතව කටයුතු කිරීම සුලභව නිරීක්ෂණය වන දුර්වලතාවකි. මෙහිසා ව්‍යවස්ථාදායකයේ අරමුණු හැම විටම හැමවිටම අසාර්ථක වේ. අභිමතානුසාරිව කටයුතු කිරීම සඳහා අවසර දුන් විට පුරවැසියා බැරැරුම් අසීරුවනට පත්වන ගැටලු නිර්මාණය වූ අතර ඉන් කිසිදු ප්‍රයෝජනයක් අත් නොවූණි. නිලධාරීන් විසින් නිදහසට කරුණක් වශයෙන් නිරන්තරයෙන් ගෙනහැර පාන්තක් මෙන්ම විමර්ෂණවලට බාධා පමුණුවන කරුණක් වන්නේ ගොනු අස්ථනගත වීමයි. මෙම තත්වය කළමනාකරණය විසින් සිදු කරන බරපතල රාජකාරි පැහැර හැරීමක් මෙන්ම පරිපාලන වගකීමෙන් මිදීම සඳහා පහසුවෙන් ඉදිරිපත් කළ හැකි නිදහසට කරුණක් බව පෙනී යයි.

ඇතැම් විට නිලධරයන් විසින් සිය රාජකාරි ඉටුකිරීමේදී වැරදි ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම තුළ පුද්ගලයන් වෙත යුක්තිය ඉටු නොකරමින් සහ ඔවුන් සිත් වේදනාවට පත් කරමින් ස්වභාවික අයිතිවාසිකම්, මූලික අයිතිවාසිකම් සහ මානව අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය කර තිබුණි. සේවය හැරයාමක් සම්බන්ධයෙන් කටයුතු කිරීමේදී ස්වභාවික යුක්තිය නොසලකා හැර ඇති අතර විශ්‍රාම පාරිතෝෂික ගෙවීමේදී පිළිගත නොහැකි ආකාරයේ ප්‍රමාදයන් සිදු කර ඇත. මෙවැනි අවස්ථාවල ප්‍රමාදයන් සිදුවන්නේ නොවැදගත් කරුණු පදනම් කරගෙන ය. ප්‍රමාද වීමේදී මුදලේ අගය අඩුවීම, මූල්‍ය පාඩු සිදුවීමට තුඩු දෙයි. තවද, තමන්ට හිමි මුදල් ලැබෙන තුරු බලා සිටීමේදී, ප්‍රමාද වන කාලය තුළ තම දුෂ්කරතා මගහරවා ගැනීමට ගන්නා උත්සාහයේදී ණයගැතිභාවයට ද පත් වීමට ද ඔවුන්ට සිදුවේ.

පරීක්ෂණයක හෝ විමර්ෂණය කිරීමක නිරතව සිටින ඕනෑම විටක ආරවුලට සම්බන්ධ ගැටළුවෙහි යුක්තියක්තභාවය හෝ සාධාරණත්වය පිළිබඳ අවබෝධ කර ගැනීමට නිසි සැලකිල්ල යොමු නොකර, නිලධාරියා තම තීරණය හෝ ක්‍රියාමාර්ගය සාධාරණීකරණය කිරීම සඳහා කාලයන්, ශ්‍රමයන් වැය කරයි. සිදු කළ වරදේ බරපතලකම සහ එහි හානිකර බලපෑමත්, තමන්ට එරෙහිව එල්ල වන පැමිණිලිත් නොසලකමින් නිලධාරීන් දිගින් දිගටම එවැනිම වැරදි ක්‍රියාමාර්ග හා සාවද්‍ය තීරණ ගැනීමෙහි නිරත ව සිටින බව පෙනේ.

රාජ්‍ය නිලධාරීන් සෘණාත්මක ආකල්ප දරන්නේ නම් කිසිවිටකත් මනා පරිපාලනයක් ගොඩ නොනැගෙන අතර එය පරිහානියට ලක් වේ. එසේම රාජ්‍ය නිලධාරීන් විසින් පිළිගත හැකි පැමිණිලි ඉදිරිපත් කරන පුරවැසියා පිළිගනිමින් ඔවුන්ට ඇහුම්කන් දීමට සූදානම් නොමැතිනම්, ඔවුන්

නිකරුනේ එහා මෙහා ඇවිදින තත්වයට පත් කරන්නේ නම් යහපාලනයේ අගය පිරිහීමට ලක්වේ. මනා පරිපාලනයක් ඇති වීම සඳහා සාධාරණ පැමිණිලි ප්‍රමාණයක් අවම ප්‍රමාදයකින්, දක්ෂ ලෙස, සාර්ථකව සහ වෙනස්කමකින් තොරව විසඳිය යුතුය

ඇතැම් පැමිණිලිකරුවන් බොහෝ ප්‍රමාද වී තම පැමිණිලි ඉදිරිපත් කර ඇති බව මා වෙත නිරීක්ෂණය වී ඇත. පරිපාලන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් කාර්යාලය වැනි කුඩා පරිමාණයේ කාර්යාලවල සේවය කිරීමට නිලධාරීන්ගේ අකමැත්තක් පවතී. ඊට හේතුව ඇතැම් විට ප්‍රමාණවත් තරම් අතිකාල රාජකාරි කිරීමට හෝ නිලධාරීන් ගේ වෙනත් අවශ්‍යතා ඉටු කරගැනීමට අවස්ථාවක් නොලැබීමත් විය හැකිය. අප අපේක්ෂා කළ ඉලක්ක ලඟා කර ගනු පිණිස අගතියට පත් පාර්ශ්වයන් වෙත සාධාරණ සහන ලබා දීමට සියලු දුෂ්කරතා මැඩගෙන කටයුතු කිරීම වෙනුවෙන් මාගේ කාර්ය මණ්ඩලයට ද හෘදයාංගමව කෘතඥ වෙමි.

සංඛ්‍යානමය විශ්ලේෂණය

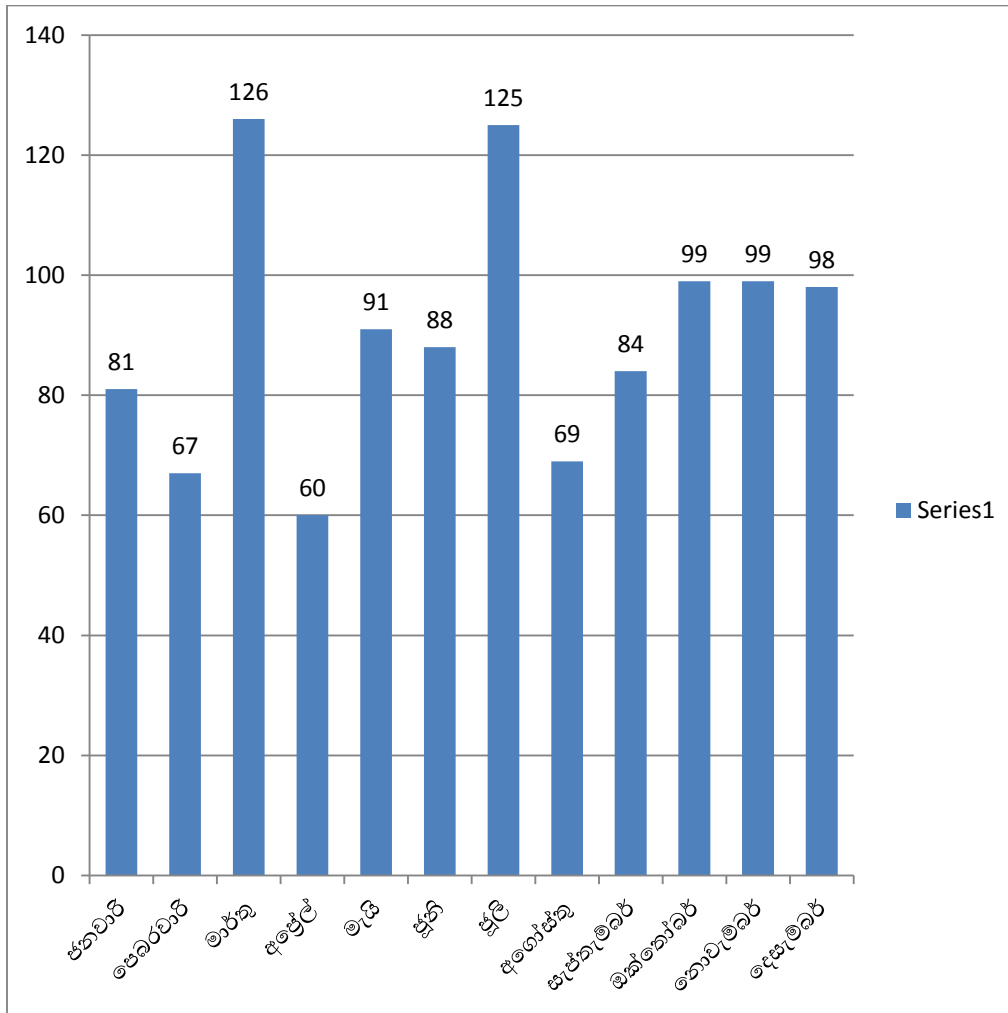
2013 වර්ෂයේ ඉදිරියට ගෙනෙන ලද පරීක්ෂණ සිදුකිරීමට නියමිත ඉතිරි පැමිණිලි සංඛ්‍යාව		527	
2014.01.01 දින සිට 2014.12.31 දින දක්වා ලැබුණු මුළු පැමිණිලි සංඛ්‍යාව	1069		
(අ) සෘජුව ලැබුණු පැමිණිලි			
(ආ) විමර්ශනය කර වාර්තා කිරීම සඳහා මහජන පෙත්සම් කාරක සභාව යොමු කරන ලද පැමිණිලි	18	1087	
2014 වර්ෂය තුළ පරීක්ෂණ සිදු කිරීමට නියමිතව තිබූ මුළු පැමිණිලි සංඛ්‍යාව			1614
2014 වර්ෂය තුළ පරීක්ෂණ සිදු කරන ලද සමස්ත පැමිණිලි සංඛ්‍යාව			
(අ) ලඝු ලෙස කටයුතු අවසන් කරන ලද පැමිණිලි			
(1) පරීක්ෂණ සිදු කිරීමෙන් තොරව සමත්කර පත්කරන ලද පැමිණිලි සංඛ්‍යාව	224		
(2) එකම පැමිණිලි සමාන්තර අධිකරණයකට/ ආයතනයකට යොමු කිරීම නිසා පරීක්ෂණ සිදුකිරීමකින් තොරව බැහැර කරන ලද පැමිණිලි සංඛ්‍යාව	163		
(3) පරීක්ෂණ සිදුකිරීමට ප්‍රමාණවත් තොරතුරු නොලද පැමිණිලි සංඛ්‍යාව	20		
(4) සුදුසු ක්‍රියාමාර්ගයක් ගැනීම පිණිස අදාළ ආයතනය වෙත යොමු කරන ලද පැමිණිලි සංඛ්‍යාව	100		
(5) සහනයක් සඳහා යොමුකිරීමට හේතු නොතිබුණ පැමිණිලි	30		
(6) ඔම්බුඩ්ස්මන්වරයාගේ බලතල වලින් පරිබාහිර පැමිණිලි	74		
(7) අධික ලෙස ප්‍රමාදවීම මත ඉදිරිපත් වූ පැමිණිලි	19		
(8) අදාළ ආයතන හා දෙපාර්තමේන්තු මගින් වාර්තා කැඳවීමෙන් පසු එය පැමිණිලිකරුට දැන්වීමෙන් අනතුරුව ඉදිරි පියවර ගැනීම නවතාලූ පැමිණිලි	237		
(9) සෘජුව වෙනත් ආයතන වෙත යොමු කළ ලිපිවල පිටපත් ලෙස කාර්යාලය වෙත යොමු කරන ලද පැමිණිලි	282		
(10) වෙනත් ඔම්බුඩ්ස්මන් ආයතන වෙත යොමු කරනු ලැබූ පැමිණිලි	18	1167	
පරීක්ෂණ සිදු කරන ලද සහ අන්තර් පාර්ශව විමර්ශන වලින් අනතුරුව වාර්තා කරන ලද පරීක්ෂණ සංඛ්‍යාව		26	1193
2014.12.31 දින වන විට පරීක්ෂණ පැවැත්වීමට සහ වාර්තා කිරීමට නියමිත ඉතිරි පරීක්ෂණ සංඛ්‍යාව			421

මාසික විශ්ලේෂණය

2014 වර්ෂයේදී ආයතනයට ඉදිරිපත්ව තිබූ සම්පූර්ණ පැමිණිලි සංඛ්‍යාව 2013 වර්ෂයේ ඉතිරියක් සමඟ 1614 විය. 2014 අප්‍රේල් මාසයේ දී කාර්යාලයට අඩුම පැමිණිලි සංඛ්‍යාව ලැබුණු අතර, එය පැමිණිලි 60ක් විය. වැඩිම පැමිණිලි සංඛ්‍යාවක් වන 126, මාර්තු මස දී ඉදිරිපත් විය. විස්තර 2 වන වගුවේ පැහැදිලි කර ඇත.

වගුව: 2 - 2014 වර්ෂයේදී එක් එක් මස තුළ ලද පැමිණිලි සංඛ්‍යාව.

	මාසය	පැමිණිලි සංඛ්‍යාව
01	ජනවාරි	81
02	පෙබරවාරි	67
03	මාර්තු	126
04	අප්‍රේල්	60
05	මැයි	91
06	ජූනි	88
07	ජූලි	125
08	අගෝස්තු	69
09	සැප්තැම්බර්	84
10	ඔක්තෝබර්	99
11	නොවැම්බර්	99
12	දෙසැම්බර්	98
	එකතුව	1087

වර්ෂය තුළ දී ගොනු කරන ලද පැමිණිලි 760ක් පුරුෂ පාර්ශවය විසින් ද 327ක් ස්ත්‍රී පාර්ශවය විසින් ද ඉදිරිපත් කර ඇත. 3 වන වගුවේ විස්තර කර ඇත.

වගුව: 3 - 2014 වර්ෂයේ දී ස්ත්‍රී පුරුෂ වශයෙන් ලද මුළු පැමිණිලි සංඛ්‍යාව.

මාසය	පුරුෂ	ස්ත්‍රී	එකතුව
01. ජනවාරි	59	22	81
02. පෙබරවාරි	49	18	62
03. මාර්තු	95	31	126
04. අප්‍රේල්	46	14	60
05. මැයි	76	15	91
06. ජූනි	57	31	88
07. ජූලි	99	26	125
08. අගෝස්තු	45	24	69
09. සැප්තැම්බර්	57	27	84
10. ඔක්තෝබර්	58	41	99
11. නොවැම්බර්	54	45	99
12. දෙසැම්බර්	65	33	98
	760	327	1087

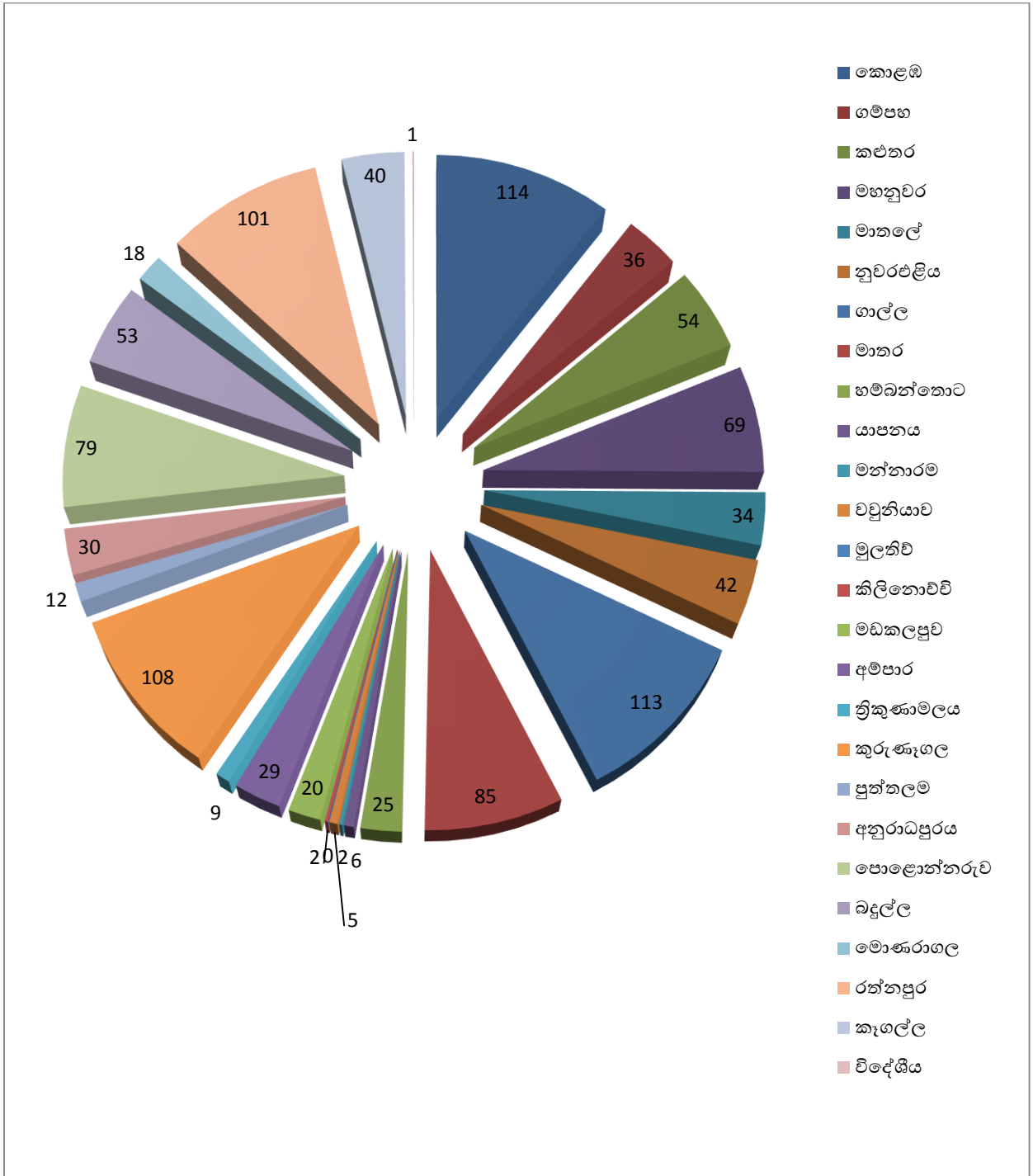
දිස්ත්‍රික්ක විශ්ලේෂණය

2014 වර්ෂය තුළ වැඩිම පැමිණිලි සංඛ්‍යාවක් ලැබී ඇත්තේ කොළඹ දිස්ත්‍රික්කයෙන් වන අතර, එය 114කි. අනතුරුව වැඩිම පැමිණිලි සංඛ්‍යාව ලෙස ගාල්ල දිස්ත්‍රික්කයෙන් පැමිණිලි 113ක් ද, කුරුණෑගල දිස්ත්‍රික්කයෙන් පැමිණිලි 108ක් ද ලැබුණි.

වගුව: 4

පැමිණිලිකරුවන්ගේ නිත්‍ය පදිංචි දිස්ත්‍රික්කය අනුව කරන ලද වර්ගීකරණයට අනුව
2014 වර්ෂයේදී ලද මුළු පැමිණිලි සංඛ්‍යාව.

දිස්ත්‍රික්කය	2014 වර්ෂයේදී ලද පැමිණිලි සංඛ්‍යාව
කොළඹ	114
ගම්පහ	36
කළුතර	54
මහනුවර	69
මාතලේ	34
නුවරඑළිය	42
ගාල්ල	113
මාතර	85
හම්බන්තොට	25
යාපනය	06
මන්නාරම	02
වවුනියාව	05
මුලතිව්	-
කිලිනොච්චි	02
මඩකලපුව	20
අම්පාර	29
ත්‍රිකුණාමලය	09
කුරුණෑගල	108
පුත්තලම	12
අනුරාධපුරය	30
පොළොන්නරුව	79
බදුල්ල	53
මොණරාගල	18
රත්නපුර	101
කෑගල්ල	40
විදේශීය	01
එකතුව	1087

විෂය විශ්ලේෂණය

2014 වර්ෂය තුළ දී කාර්යාලවලට සේවකයන් පත්කිරීම, සේවය අවසන් කිරීම, උසස්වීම්, වැටුප් විෂමතා, වැටුප් වර්ධක, හිඟ මුදල්, රජයේ සේවකයන් මෙන්ම පොලිස් නිලධාරීන් විසින් බලය අනිසි ලෙස යෙදවීම, විශ්‍රාම වැටුප්, සේවක අර්ථසාධක අරමුදල් ගෙවීම, අනවසර ඉදිකිරීම් සහ හිරිහැර යන කරුණු සම්බන්ධයෙන් සැලකිය යුතු පැමිණිලි ප්‍රමාණයක් ලැබී තිබුණි.

5 වගුව

2014 වර්ෂය තුළ විෂයාණුගතව මහජන නිලධාරීන්ට විරුද්ධව ලැබූ පැමිණිලි මුළු සංඛ්‍යාව

		2014
01	පත්වීම්, ස්ථිර කිරීම්, පෙරදානම් කිරීම්	87
02	සේවය අවසන් කිරීම්, නැවත සේවයේ පිහිටුවීම්, දීර්ඝ කිරීම්	109
03	උසස්වීම්, ජ්‍යෙෂ්ඨත්වය	65
04	ඉඩම් බලපත්‍ර, රජයේ ඉඩම් ප්‍රදානය	179
05	ප්‍රමාදය, නොහැකියාව, නොසලකා හැරීම, බලය අනිසි ලෙස භාවිත කිරීම	63
06	වැටුප් විෂමතා, වැටුප් වර්ධක, හිඟ මුදල්, දීමනා	53
07	විශ්‍රාම වැටුප්, වැන්දඹු සහ අනන්දරු විශ්‍රාම වැටුප	64
08	වන්දි ගෙවීම, දුප්පතුන්ට සහනාධාර, සමෘද්ධි	42
09	සේවා ස්ථානයෙන් මාරු කිරීම	56
10	සුනාම් සහනාධාර	-
11	විශ්ව විද්‍යාල/පාසැල් වලට ඇතුළත් වීම, විභාග ප්‍රතිඵල	60
12	සේවක අර්ථසාධක අරමුදල, සේවක භාරකාර අරමුදල, පාරිතෝෂික දීමනා	24
13	පොලිසිය බලය අනිසි ලෙස භාවිත කිරීම/අක්‍රීය වීම	23
14	අනවසර ඉදිකිරීම්/පීඩාවන්	36
15	ණය, අයකිරීම්, නැවත උපලේඛනගත කිරීම	21
16	බලපත්‍ර, ගොඩනැගිලි අවසර පත්‍ර	15
17	විදුලිය, ජලය, දුරකතන සම්බන්ධ කිරීම් හා විසංධි කිරීම්	12
18	සේවා ස්ථානයේ දී වන හිරිහැර	16
19	මාර්ග පද්ධති	18
20	විවිධ	144
මුළු ගණන		1087

අමාත්‍යාංශ/ මහජන ආයතන විශ්ලේෂණය

රාජ්‍ය පරිපාලන අමාත්‍යාංශය (203) අධ්‍යාපන හා උසස් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය (180) යන අමාත්‍යාංශවල නිලධාරීන්ට එරෙහිව පැමිණිලි විශාල සංඛ්‍යාවක් ලැබී ඇත.

වගුව 6

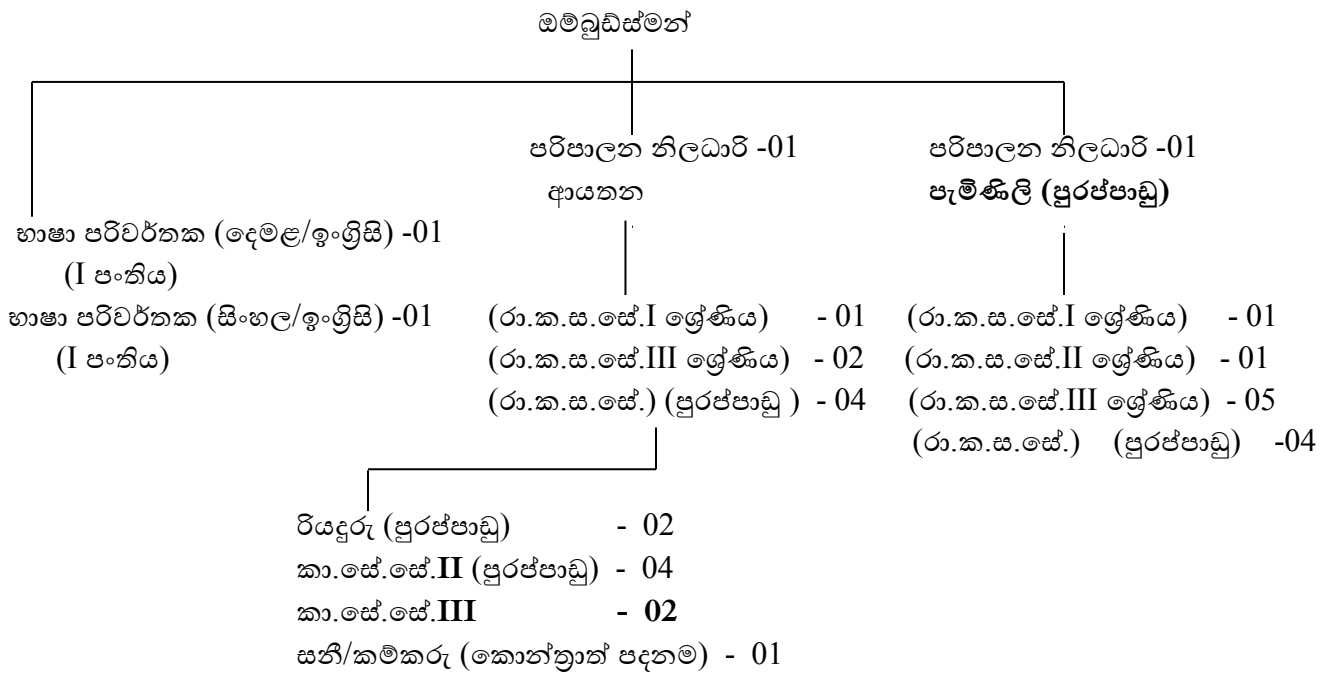
අමාත්‍යාංශ, දෙපාර්තමේන්තු, අධිකාරී සහ රජයේ ආයතන වල නිලධාරීන්ට විරුද්ධව ලැබූ පැමිණිලි සංඛ්‍යාව - 2014

අමාත්‍යාංශ, දෙපාර්තමේන්තු, අධිකාරී ආදී ...	සංඛ්‍යාව 2014
රාජ්‍ය පරිපාලන	203
අධ්‍යාපන හා උසස් අධ්‍යාපන	180
සංස්ථා, අධිකාරී (CPC, CEB, SLAA, RDA)	41
රාජ්‍ය සේවා කොමිසම (මධ්‍යම සහ පළාත්)	19
ආරක්ෂක සහ අභ්‍යන්තර ආරක්ෂක	82
පළාත් සභා හා පළාත් පාලන ආයතන	85
ගමනාගමන (SLCTB, CGR, CMV)	43
සෞඛ්‍ය සහ දේශීය වෛද්‍ය	54
කම්කරු	11
මුදල්	12
කෘෂිකර්ම	28
රජයේ බැංකු	17
විග්‍රාම වැටුප්	34
අධිකරණ	15
වාරිමාර්ග සහ මහවැලි අධිකාරිය	24
තැපැල් සහ විදුලි සංදේශ	25
සමාජ සේවා/ සමෘද්ධි/ තැනැත්තන්, දේපල හා කර්මාන්ත පුනරුත්ථාපන අධිකාරිය	19
ඉඩම් සහ ඉඩම් ප්‍රතිසංස්කරණ කොමිසම	62
සමුපකාර සංවර්ධනය	12
ජාතික ජල සම්පාදන හා ජලාපවහන මණ්ඩලය	08
රෙජිස්ට්‍රාර් ජනරාල්	-
වන සංරක්ෂණ	02
වැවිලි	06
වෙනත්	105
මුළු	1087

කාර්ය මණ්ඩලය

මෙම කාර්යාලයට අනුමත සේවක සංඛ්‍යාව තිහකි. පහත දක්වා ඇති සංවිධාන ධුරාවලියේ පෙන්වා ඇති පරිදි 2014 වසරේ අවසානය වන විට මෙම කාර්යාලයට අනුයුක්ත කර තිබුණේ නිලධාරීන් 16 දෙනෙකු පමණි.

සංවිධාන ධුරාවලිය

වාර්ෂික අයවැය

පුනරාවර්තන වියදම් වශයෙන් රු:10,480,000.00ක මුදලක් ද, ප්‍රාග්ධන වියදම් වශයෙන් රු:360,000.00ක මුදලක් ද වශයෙන් රු:10,840,000.00ක මුළු මුදලක් 2014 වර්ෂය සඳහා වෙන් කරන ලද අතර, අතිරේක ප්‍රතිපාදන නැත. මෙම වසර සඳහා තත්‍ය වියදම් රු:9,445,847.00ක් වූ අතර, ඉතිරි වූ මුදල රු:1,394,153.00කි.

ශීර්ෂ 22 - පරිපාලන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් කාර්යාලය

01 - මෙහෙයුම් ක්‍රියාකාරකම්

01 - සාමාන්‍ය පරිපාලනය හා ආයතනික සේවා

විෂය	විස්තරය	රු:000	
		2014 ශුද්ධ ප්‍රතිපාදන	2014 තත්‍ය වියදම්
	පුනරාවර්තන වියදම්	10480	9116
	පුද්ගලික පඩිනඩි	5980	5919
1001	වැටුප් හා වේතන	3800	3775
1002	අතිකාල හා නිවාඩු දීමනා	80	58
1003	වෙනත් දීමනා	2100	2086
	ගමන් වියදම්	470	9
1101	දේශීය	20	9
1102	විදේශ	450	-
	සැපයීම්	550	501
1201	ලිපිද්‍රව්‍ය හා කාර්යාලීය අවශ්‍යතා	250	240
1202	ඉන්ධන	300	261
	නඩත්තු වියදම්	580	379
1301	වාහන	400	293
1302	යන්ත්‍ර සහ යන්ත්‍රෝපකරණ	100	86
1303	ගොඩනැගිලි හා ඉදිකිරීම්	80	-
	ගිවිසුම්ගත සේවා	2500	1968
1401	ප්‍රවාහන	20	15
1402	තැපැල් හා සන්නිවේදන	300	293
1403	විදුලිය හා ජලය	300	272
1404	කුලී හා දේශීය බදු	1800	1376
1405	වෙනත්	80	12
	මාරු කිරීම්	400	340
1505	සම්මාදම් හා දායක මුදල්	400	340
	ප්‍රාග්ධන වියදම්	360	330
	ප්‍රාග්ධන වත්කම් අත්කර ගැනීම	300	292
2102	ගෘහ භාණ්ඩ හා කාර්යාල උපකරණ	300	292
	හැකියා වර්ධනය	60	38
2401	පුහුණු හා හැකියා වර්ධනය	60	38
	මුළු වියදම	10840	9446
	මුළු මූල්‍යකරණය	10840	9446
	මූල්‍ය		
	දේශීය	10840	9446

පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් කාර්යාලය කෙරෙහි ජනතා විශ්වාසය, ඔවුන් විසින් කාර්යාලය වෙත යොමු කර ඇති පැමිණිලි සංඛ්‍යාවෙන් තහවුරු වේ. මන්ද, රාජ්‍ය අංශය විසින් සිදු කරනු ලබන අකාර්යක්ෂම පරිපාලන ක්‍රියාවන්ට එරෙහිව කඩිනමින් හා අවම පිරිවැයකින් සහනය සලසා දෙන බැවිනි. අසාධාරණයක් සිදුව තිබේද යන්න තහවුරු කර ඊට පිළියම් යෙදීම පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් විසින් පවත්වන විමර්ශනයන්ගේ නිසැක අරමුණ යි. අයුක්තිය සිදුවූ බව තහවුරු කර පිළියම් නොයොදා සිටීම නොවටී.

අවසාන වශයෙන්, රජය සහ පාලිතයන් අතර යුක්තිය හා සාධාරණය පවතින බවට රටේ ජනතාවට බලාපොරොත්තුවේ ආලෝකයක් ලබා දීමට පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස් ආයතනය සමත් වේද, එසේ නොමැතිව ඒ වෙනුවෙන් යන්න දරා අසාර්ථකව යටපත් වේද යන්න පිළිතුරු සෙවිය යුතු පැනයකි.

(එල්.ඒ.තිස්ස ඒකනායක)
පරිපාලන කටයුතු පිළිබඳ පාර්ලිමේන්තු කොමසාරිස්
(ඔම්බුඩ්ස්මන්)

**நிர்வாகத்திற்கான பாராளுமன்ற ஆணையாளரின்
செயல்நிறைவேற்று அறிக்கை -2014**

1981 ஆம் ஆண்டின் 17 ஆம் இலக்க நிர்வாகத்திற்கான பாராளுமன்ற ஆணையாளர் சட்டத்தின் பிரிவு 18 இன் கீழ் நிர்வாகத்திற்கான பாராளுமன்ற ஆணையாளரின் அறிக்கை- 2014

அறிமுகம்

மக்களை போல ஒவ்வொரு நிறுவனமும் தாம் பயணித்த பாதையினை மதிப்பிடுவதற்கும், பின்நோக்கி துரித கணநேர நோக்கிடுவதற்காகவும் தமது நாளாந்த செயற்பாடுகளை ஒரு கணம் இடைநிறுத்துவது அவசியமாகும். அதன் பின்னர் தாம் பெற்றுக்கொண்ட மிகச் சிறந்த அனுபவங்களினுடாக தருவித்துக்கொண்ட நுண்ணறிவின் மூலம் அப்பாதையில் முன்னோக்கிச் செல்ல தமது நோக்குகளைப் புதிதாக அமைக்கிறார்கள். எனவே இதுவும் கூட, ஒவ்வொரு வருடமும் ஒம்புட்ஸ்மனினால் நிறைவேற்றப்படுகின்ற செயற்பாடுகளைக் கொண்ட ஆண்டிறுதி அறிக்கையாகும். இவ்வறிக்கை, இந்நிறுவனம் 2014 ஆம் ஆண்டில் மேற்கொண்ட முயற்சியை விரைவில் புரிந்து கொள்ளக் கூடிய வகையில் அமைக்கப்பட்ட ஓர் சுருக்கமாகவுள்ளது.

அரசியலமைப்பின் கட்டளைகளுடன் இணங்கக் கூடிய வகையில் பாராளுமன்றத்திற்கு பிறப்பிக்கப்படும் உத்தரவுக்கு அப்பால், ஒம்புட்ஸ்மனின் வருடாந்த அறிக்கையானது இந்நிறுவனத்தின் சரியான சிந்தனைக்கும், கடந்த ஆண்டில் கையாளப்பட்ட பிணக்குகளை தெரிந்து கொள்ள விரும்புபவர்களுக்கு உதவும் கூறாகவும் செயல்படுகிறது.

இந்நேரத்தில் மக்கள் இவ்வறிக்கைகளை எமது சமுதாயத்தின் இயல்பை முழுமையாக படம்பிடித்துக்காட்டும் ஊடுகதிர் கருவி போன்றது என கூறுகிறார்கள். ஆனால் ஒருவேளை அது அவ்வாறு இல்லாமல் இருக்கக்கூடும் அல்லது அதன் பகுதியாக இருக்கலாம். ஒம்புட்ஸ்மன் அலுவலகமானது எங்களுடைய பிரச்சைகளின் வாழ்க்கையில் செல்வாக்கு செலுத்துகின்ற முரண்பாடுகள் மற்றும் கவலைகளின் தெளிவான நிகழ்வெல்லையை நோக்குவதற்கான ஓர் வாய்ப்பான இடநிலையாக உள்ளது என்பதை எவரும் மறுக்கமுடியாது. அநீதி இழைக்கப்படுகிறது என பிரச்சைகள் உணரும் சந்தர்ப்பத்தில் ஏற்படும் நம்பிக்கையின்மையால் எமது சமுதாயத்தினால் எழுப்பப்படும் குரலுக்கு, எமது நிறுவனம் அவர்களுடைய முறைப்பாடுகளுடன் நேரடியாக தொடர்புள்ள வேறுப்பட்ட நிறுவனங்களை அவர்கள் முன்பு கொண்டு வந்து தமது கடமையை செய்வதன் மூலம் எமது நிறுவனம் மக்களையும் நிறுவனங்களையும் இணைக்கிறது.

தற்போதைய சூழ்நிலையில், ஒம்புட்ஸ்மன் அலுவலகமானது, திருத்தங்கள் அவசியம் என கருதினால், அவற்றை பரிந்துரைக்கும் போது மிகவும் துல்லியமாக வகுத்துரைக்கும் தொழில் ஆலோசனைகளின் தேவைப்பாடுகளை எப்போதும் நிறைவேற்றுவதற்கு அந்நிறுவனம் கடப்பாட்டிருந்தும், அதனுடைய நியமங்களை தவறின்றி அனுசரித்து தீவிர முயற்சியுடன் தனது செயற்பாடுகளை மேற்கொள்ளும் கடப்பாட்டினையும் கொண்டுள்ளது.

ஏதேனும் நிறுவனம் பொதுவாக மனித உரிமைகளை பாதுகாத்தல், மேம்படுத்தல் நோக்கத்திற்காக தாபிக்கப்பட்டிருக்கும். குறிப்பாக சமுதாயத்தின் பலவீனமான வகுதியினர் தமது உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக சட்ட நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வழக்கு தொடர்தல் தொடர்பாக உயர் செலவுகள் ஏற்படும் காரணத்தினால் இவ்வகையான நிறுவனங்களை நாடுபவர்களாக உள்ளனர். எனவே சமுதாயத்தில் இவ்வகுதியினருக்காகவே விசேடமாக தாபிக்கப்பட்டுள்ளது என மக்கள் நன்கு அறிவார்கள்.

மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்காக நிறுவனங்கள் இயங்குமாயின் அத்தகைய நிறுவனங்களின் விபரங்களை மக்கள் கட்டாயம் அறிந்திருக்க வேண்டும் என்பது அடிப்படை

தேவைப்பாடாக உள்ளது. இரண்டாவதாக அத்தகைய நிறுவனங்களை அணுகுவதற்கான இலகுவான அணுகல் முறையொன்றை வைத்திருத்தல் வேண்டும்.

தற்போதுள்ள அரசியலமைப்பு பொறிமுறை போதியளவில் இல்லாது பயனற்றதாக இருக்குமிடத்து, துர்நிர்வாகம் ஏற்பட்டு துன்பப்படும் நபர்களுக்கு குறைநிவர்த்தி வழங்கும் நோக்கத்திற்காக தாபிக்கப்பட்ட சுதந்திரமான அதிகாரியொருவரே பாராளுமன்ற ஆணையாளர் அல்லது ஒம்புட்ஸ்மன் ஆவார். அரசாங்க அலுவலர்களால் நிர்வாக நியமங்கள் சரியான முறையில் அவதானிக்கபடாததால் முறைப்பாடுகள் எழுந்துள்ளன. ஆஜாக்கிரதை, திறமையின்மை, பாரபட்சம், அநீதியான தீர்மானம், நேர்மையற்ற நடத்தை, நிர்வாக தொடர்பு கொள்ளுவதற்காக கடிதம் அனுப்புதலில் தாமதம், பதில் அனுப்ப தவறுதல் போன்றவையே முறைப்பாடுகளாக உள்ளன.

சட்ட நிபுணர்களின் சர்வதேச குழுவின் பிரித்தானிய பிரிவு அபிவிருத்தியடைந்த நாடான பிரித்தானியாவிற்கு அமைவான நீதி அறிக்கையானது, (எனது மேற்கோள்) “ குறைநிவர்த்தியை தேடுவதற்கான தற்போதுள்ள வழிமுறைகள் போதுமானதாக இல்லாததன் காரணமாக, அத்தகைய முறைப்பாடுகள் ஏமாற்றம், கோப உணர்வுகளை அதிகரிக்கச் செய்கிறது.” என சுட்டிக்காட்டியுள்ளது. கலப்பு மற்றும் வேற்றியல்புள்ள அரசியல் அமைப்பை கொண்டுள்ள ஆசியப் பிரதேசத்தில் உள்ள மக்களின் முறைப்பாடுகள் ஒரே சீரான இயல்பை கொண்டுள்ள நாட்டில் வழும் மக்களின் முறைப்பாடுகளிலும் பார்க்க மிகவும் கடினமான தன்மையை கொண்டுள்ளது என சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

பல்வேறு துர்நிர்வாக முறைகளை தீர்ப்பதற்கு அரசாங்க நடவடிக்கையின் எல்லை விரிவாக்கம், நிர்வாக அதிகாரம், மரபுரீதியான அரசியலமைப்பு, சட்ட மற்றும் நிர்வாக அதிகாரம், மரபுரீதியான அரசியலமைப்பு, சட்ட மற்றும் நிர்வாக பரிகாரங்கள் போதுமானதாக இல்லாமலும், பொருத்தமற்றதாக உள்ளதாகவும் நடைமுறையில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன.

உதாரணமாக கூறுவதானால் சட்ட நீதிமன்றமொன்றில் ஒழுங்கான சட்டரீதியான நடவடிக்கையொன்றை மேற்கொள்ள வேண்டுமானால் மனக்குறையானது சட்டத்தினால் அடையாளங்காணப்பட்டு வழக்கு காரணமொன்றுக்கு ஈடாக அமைந்திருத்தல் வேண்டும். வழக்குகளில் நிர்வாக தீர்மானங்களுக்கு எதிராக நீதிமன்றங்களில் மேல்முறையீட்டைத் தெரிவிக்கும் உரிமை விசேட சந்தர்ப்பங்களில் நியதிச் சட்டங்கள் மூலம் அளிக்கப்படுமிடத்து, மேல்முறையீட்டின் நோக்கு எல்லையும் மேல்முறையீட்டு காரணமும் மிகவும் சரியான முறையில் எல்லைக்குட்பட்டிருக்க வேண்டும்.

அதேபோல் முறைப்பாட்டாளர் ஒருவர் ஏற்புடைய நீதிமன்றத்தின் மேற்பார்க்கும் நியாயாதிக்கத்திற்கு இரந்து கேட்குமிடத்து, நிர்வாக முகாமையின் அதிகாரத்தை விஞ்சாது இருக்கும் போதும் அத்துடன் சட்டத்தினால் அடையாளங்காணப்பட்டு குறிப்பிட்ட கொள்கைகளுக்கு எதிராக செயற்பட்டிருக்கும் போதும் மட்டுமே நீதிமன்றம் நிவாரணம் வழங்கும். நீதிமன்றம் ‘சட்ட ரீதியான’ செயற்பாடுகளுக்கும் தனது கட்டுப்பாட்டை கடுமையாக வரையறுப்பதால் துர்நிர்வாக வழக்குகளில் பிரசை எவ்வித

சட்டரீதியான பரிகாரமுமின்றி அனுப்பப்படுகிறார். நீதிமன்றம் இவ்வகையான சட்டவிரோதமான செயற்பாடுகளை போதுமானளவில் தடைசெய்வதில்லை.

பல்வேறுவகையான நிறுவனங்களின் நிர்வாகத்தினரினால் புரியப்பட்ட அல்லது புரியப்படாத அத்தகைய செயற்பாடுகள் அல்லது செய்யாமை என்பவற்றினால் எப்போதும் பாதிக்கப்படுபவர்கள் பெரும்பாலும் ஒதுக்கப்பட்ட அல்லது பலவீன வகுதியினரைச் சேர்ந்தவர்களாக உள்ளனர். சிலவேளைகளில் பிரசையொருவரினால் எழுதப்படும் கடிதத்திற்கு பதில் பெற்றுக்கொள்ளாதிருக்கலாம் அல்லது பிரசையொருவர் தன்னுடைய சொந்த மொழியில் பதில் பெற்றுக்கொள்ள சட்டரீதியான உரிமையிருந்தும், அவர் விளங்கிக் கொள்ள முடியாத மொழியொன்றில் பதிலைப் பெற்றுக்கொள்ளாதல் என்பன இந்நிகழ்வுக்கு காரணமாக இருக்கலாம். இலங்கையிலும் பலவருடங்களாக நிகழ்ந்த ஆயுத முரண்பாடு இந்நிகழ்வுக்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்றாக இருந்தது.

மனக்குறைகளை கொண்டுள்ள கட்சிக்காரர்களின் குறைதீர்வுக்கான நீதிமுறையானது, மதிப்புரை பெற்றுக்கொள்ள கூடியதாக இருந்தும் அவர்கள் அத்தகைய பரிகாரங்களை அனுசரிக்க முடியாத அளவுக்கு வறுமையாக உள்ளனர் அல்லது தாமதமாகுதல் மற்றும் வழக்குத் தொடர்வதற்கான செலவு உயர்வாக உள்ளதுடன் நீதிமன்றங்களில் நடத்திச் செல்லப்படும் அத்தகைய பரிகாரங்களுக்கான பிணக்கு விடயம் மிகவும் சிறிதளவாக உள்ளது.

நிறுவனத்தின் வெளிப்படையான தன்மை எவ்வித செலவுமின்றி அணுகக்கூடிய நிலைமை, அண்மை, மரியாதை மற்றும் எவ்வகையான சூழ்நிலைகளிலும் பகுத்தறிதல் போன்றன மக்களுடன் விசேடமாக சமுதாயத்தில் ஒதுக்கப்பட்டவர்களுக்காக செயலாற்றும் எந்த நிறுவனத்திற்கும் இன்றியமையாதவையாகும். உதாரணமாக சுவீடன் நாட்டு ஒம்புட்ஸ்மனுக்கு அவருடைய மேற்பார்க்கும் செயற்பாட்டில் உத்தரவை தீர்மானிப்பதில் மிகவும் கூடுதலான சுதந்திரம் உண்டு. ஒம்புட்ஸ்மனால் முறைபாடு தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்படும் புலனாய்வை அரசாங்கமோ அல்லது பாராளுமன்றமோ நிறுத்த முடியாது.

இலங்கையானது, இரண்டு அரசகரும மொழிகளும் (சிங்களம் தமிழ்) மற்றும் இணைமொழியாக ஆங்கில மொழியையும் கொண்டுள்ள மும்மொழிப்பிரயோகமுள்ள அரசாங்கமாகும். இவ்வேற்றியல்புகளால் எனது அலுவலகம் தாய்மொழிகளில் மட்டுமே பேசக்கூடிய பலவீனமான வகுதியினரிடம் இரண்டு அரச கருமமொழிகளில் ஒரு மொழியூடாகவே ஒதுக்கப்பட்ட பிரிவுகளுடன் அணுக வேண்டிய கட்டாயமாகும் அல்லவிட்டால் அவர்கள் இலங்கையில் ஒம்புட்ஸ்மனின் நியாயாதிக்கத்தை பற்றி அறிந்து கொள்ள முன் வரமாட்டார்கள். இலங்கையில் பிறிதாக அரசகரும மொழிகள் ஆணைக்குழு செயற்பட்டும் மொழிப்பிரச்சனைக்கு இன்னமும் தீர்வு காணப்படவில்லை. இதுவும் கூட ஒம்புட்ஸ்மனின் கடமையை அதிகரிக்கச் செய்துள்ளது. அத்துடன் அவருக்கு கொள்கைகளை அமுல்படுத்துவதற்கான விசேட அதிகாரங்களும் வழங்கப்படவில்லை.

ஆரம்பத்தில் பாராளுமன்றத்தின் பொதுமனுக்கள் குழுவினால் அனுப்பப்பட்ட முறைப்பாடுகள் மட்டுமே விசாரணை செய்யும் அதிகாரம் ஒம்புட்ஸ்மனுக்கு வழங்கப்பட்டிருந்தது. முதலாவது ஒம்புட்ஸ்மன் (எனது மேற்கோள்) “உலகத்தில் இலங்கையில் மட்டுமே பல மட்டங்களினூடாக மனுக்கள் அனுப்பப்படுகிறது.” என தனது 1984 ஆம் ஆண்டு வருடாந்த அறிக்கையில்

குறிப்பிட்டுள்ளார். (எனது மேற்கோள் அல்ல) அவர் மேலும் தனது அறிக்கையில் (எனது மேற்கோள்) உயர் நீதிமன்றத்தில் கடித மூலமான நியாயாதிக்கம் தொடர்பில் இந்தியாவின் அனுபவமானது பெருந்தொகையான மக்களுக்கு நியாயம் வழங்குவதில் சாதனை படைத்திருந்தது. கண்டாவில் அலுவலகத்தில் தொலைபேசி மூலம் தொடர்பு கொண்டு அடிப்படை புலனாய்வை மேற்கொள்ள முடியும். சில நாடுகளில் ஒம்புட்ஸ்மன் தனது முயற்சியில் தானே விசாரணைகளை ஆரம்பிக்கமுடியும். (எனது மேற்கோள் அல்ல).

அவருடைய விமர்சனம் செவிடன் காதில் சங்கு ஊதியது போல் அல்லாமல் இருந்தது. 1994 ஆம் ஆண்டு ஆட்சிக்கு வந்த அரசாங்கம் 1981 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தை திருத்தியதன் மூலம் பொதுமக்கள் தமது மனுக்களை நேரடியாகவே ஒம்புட்ஸ்மனுக்கு அனுப்ப வழிசெய்யும் வகையில் தாபிக்கப்பட்டது. தொலைபேசி மூலம் முறைப்பாடுகளைப் பெறுவதற்கு ஒம்புட்ஸ்மனுக்கு அதிகாரம் வழங்குவதற்கு எந்த ஏற்பாடுகளும் அறிமுகப்படுத்தவில்லை. ஆயினும் அவர் தனது சொந்த முயற்சியில் தொழிற்படுவதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஒம்புட்ஸ்மன் தனது கடமை விஸ்தரிப்பு மூலம் சாதாரண மக்களை மிக அண்மையில் தனது அலுவலகத்திற்கு வரவழைத்து தனக்கு வழங்கப்பட்ட அதிகாரத்திற்குட்பட்டு சேவையை ஆரம்பிப்பதன் மூலம் மிகவும் பயனள்ளதாகவுதல், அர்த்தமுள்ளதாகவும் எவ்வாறு தனது அலுவலகத்தைப் பயன்படுத்த கூடியதாக இருக்கிறது என்பது ஓர் உதாரணமாக உள்ளது.

1994 ஆம் ஆண்டில் ஏற்படுத்தப்பட்ட இச் செயல்முறை மாற்றத்தின் விளைவானது, 1994 ஆம் ஆண்டிற்கு முன்னரும் அதற்குப் பின்னரும் குறித்துரைக்கப்பட்ட விடயங்களின் எண்ணிக்கையை ஒப்பிடுவதன் மூலம் பொதுமானளவு விளக்கிகாட்டப்படுகிறது. 1984 ஆம் ஆண்டில் ஒம்புட்ஸ்மன் பெற்றுக் கொண்ட முறைப்பாடுகளின் எண்ணிக்கை 32 ஆகும். 1995 ஆம் ஆண்டு 5221 ஆக அதிகரித்ததுடன் மேலதிகமாக பாராளுமன்ற பொது மனுக்கள் குழுவினால் அனுப்பப்பட்ட மனுக்கள் 41 ஆகும். 1981 ஆம் ஆண்டு சட்டத்தில் 1994 ஆம் ஆண்டு ஏற்படுத்திய திருத்தத்தின் மூலம் மனு அனுப்பும் செயல்முறையில் தளர்வு மற்றும் பரந்தளவில் பிரசித்தி பெற்றமை என்பன இத் திடீர் அதிகரிப்புக்கு காரணமாயிருந்தது.

வரலாற்று ரீதியாக ஒம்புட்ஸ்மன் அலுவலகமானது ஒப்பீட்டளவில் அக்கறைதாரர்களின் தலையீடுகள் இல்லாது வழக்காடலை மேம்படுத்துவதில் முக்கிய கவனம் செலுத்தி அதனுடைய சேவையை அதிகரிக்கும் ஓர் வரையறைக்குட்பட்ட நிறுவனமாகும். பொதுமக்களின் எதிர்பார்ப்புக்களுடன் அமைதியை நிலைநாட்டுவதற்கான தேவையை அனுசரித்ததுடன் அங்கீகரித்தும் அத்துடன் சேவை நாடுநர் நோக்கிய நிறுவனமாக பிரதிபலிக்கும் செயற்பாட்டை ஒரு பகுதியாக கொண்டு இயங்கும் ஒம்புட்ஸ்மன் தனது கொள்கைகளை உருவாக்கி மேலும் இணைத்துக் கொள்வதுடன் வரையறையற்ற நிறுவனமொன்றாக மாற்றமடைவதற்கும் மற்றும் அதனுடைய சேவையில் மூன்றாம் கட்சிகளின் கருத்துக்களை இணைக்கும் வகையில் வேறுபட்ட அக்கறைதாரர்களுடன் ஒரு நோக்குடன் ஈடுபடுவதற்கும் வழிமுறைகளை இனங்காணுதல் வேண்டும்.

ஒம்புட்ஸ்மனிடம் நேரடியான அணுகுமுறைக்கு அனுமதி வழங்கியமை பொதுமக்களிடையே விழிப்புணர்வை அதிகரிக்க செய்தது. அதிலும் பெரும்பான்மையானோர் பலவீனமான வகுதியினரை சேர்ந்தவர்களாக இருந்தனர் என்பது வலியுறுத்தி கூற வேண்டியுள்ளது. உறுதியானதும், பயனுறுதி வாய்ந்ததுமான தொடர்பாடல்களை அக்கறைதாரர்களுடன் வைத்திருப்பது அந்நிறுவனத்தின் சேவை நாடுநர்கள் பரந்தளவில் இருப்பதால் இச் செயற்பாட்டிற்கு மிகவும் முக்கியமான அம்சமாகவுள்ளது.

ஆழ்ந்து சிந்தனை செய்யப்பட்ட தொடர்பாடல் ஓட்டம் இரண்டு அம்சங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. முதலாவது ஓம்புட்ஸ்மனின் பொறுப்பாணை திட்டம் நிகழ்ச்சித்திட்டம் என்பன தொடர்பில் வேறுபட்ட செவிசாய்ப்பவர்களிடையே விழிப்புணர்வை கட்டியெழுப்புதல் ஆகும். இரண்டாவது பரஸ்பரமாக வேகமும் தீவிரமும் கொள்வதற்கு தூண்டுதல் , கட்டியெழுப்புதல் , ஆதாரமாக இருத்தல் , ஓம்புட்ஸ்மனின் தந்திரோபாயத்தின் வெற்றியை உச்ச நிலைக்கு கொண்டு செல்லல் என்பனவாகும்.

மேலும் ஓம்புட்ஸ்மன் இந்நோக்கங்களை உட்படுத்தி செயற்பாடொன்றை உருவாக்க வேண்டும்.

1. இலக்கு வகுதியினர்களை இனங்கண்டு பகுதியாக பிரித்தல்.
2. தொடர்பாடல் உபகரணங்கள் மற்றும் ஊடகம் என்பவற்றில் பயனுறுதி வாய்ந்த முறையை விருத்தி செய்தல் ஒரு குறிப்பிட்டளவு எண்ணிக்கையான உபகரணங்களையும் பல்வேறு வகையான ஊடகங்களையும் வேறுபட்ட அக்கறைதாரர்களிடையில் தொடர்பு கொள்வதற்கு பயன்படுத்துதல் வேண்டும்.

ஏதாவது ஒரு திணைக்களமோ அல்லது எவராவது ஒரு அதிகாரியோ ஓம்புட்ஸ்மனின் பரிந்துரையை அல்லது தேவைப்படும் சட்டங்களுக்கு பதிலளிக்கத்தவறுமிடத்து அத்தகைய நிறுவனத்திற்கு அல்லது பொறுப்பான அதிகாரிக்கு எதிர்ப்பை அல்லது நிறுவனத்தின் தொழிற்பாட்டை தடைசெய்வதாக பிரகடனப்படுத்தும் வகையில் சட்டமாக்குதல் வேண்டும் என்பதுடன் பாராளுமன்றத்திற்கும் தெரியப்படுத்தல் வேண்டும் என ஆலோசனை கூறுகிறேன்.

நீதிமன்றத்தில் முறையிடுவதால் ஏற்படும் செலவு, வரிசெலுத்தும் மக்களுக்கு மிகவும் சுமையாகவுள்ளது. பிணக்குகளைத் தீர்ப்பதற்கு நல்ல வழிமுறையொன்று இருத்தல் அவசியமாகும். ஓம்புட்ஸ்மனினால் பயன்படுத்தப்பட்ட மாற்று பிணக்கு தீர்வு முறையானது பரந்தளவிலான பின் காட்சித் தோற்றத்தை உள்ளடக்கிய கணிசமான நிலையாகவுள்ளது அத்துடன் பாராளுமன்ற ஓம்புட்ஸ்மன் மாற்று பிணக்கு தீர்வுக்கான வழிமுறையை தலைமை தாங்கி நடத்தி செல்ல எதிர்பார்த்து காத்திருத்தல் வேண்டும். புதிய குடியாட்சிகளில் ஓம்புட்ஸ்மன் அலுவலகமானது சுதந்திரத்திற்கான பிரசித்தி வாய்ந்த பாதுகாப்பகமாக அமைந்துள்ளது. மக்களைப் பாதுகாக்கும் நபரொருவரின் பங்களிப்பை பற்றிய புதிய அபிப்பிராயங்களை வலுவூட்டுவதில் முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. ஓம்புட்ஸ்மன் அரசியல், சமூகம் பொருளாதார, கலாச்சார சூழலில் ஓம்புட்ஸ்மன் இயங்கும் போது எவ்வாறு செயற்படுதல் என்னும் வழிகாட்டு நோக்கொன்றை வைத்திருக்கிறார்.

நிறுவனமொன்றாகவுள்ள ஓம்புட்ஸ்மன் சுயமாக தொழிற்படல் , பிணக்குத் தீர்மானத்தில் நெகிழும் தன்மை மற்றும் நியாயாதிக்கத்திற்கு உட்பட்டு பொதுமக்களுடனும் அரசாங்க நிறுவனங்களுடனும் நம்பிக்கைக்குரிய நிலையைப் பேணுதல் என்னும் மூன்று முக்கிய கூறுகளைக் கொண்டுள்ளார். நிறுவனம் இயங்கும் சமூக சூழலில் தொடர்ச்சியான மாற்றங்களைக் கொண்டிருக்கும் போது இந்நிறுவனம் சமூக சூழலுடன் ஒருங்கிணைந்து விருத்தி செய்யப்பட வேண்டும் என்பதுடன் உருவளிக்கப்படுதல் வேண்டும்.

அரசாங்கங்கள் ஒவ்வொரு சமுதாயத்திலும் ஏகபோக உரிமையை நிலைநாட்டுகின்றன. உதாரணமாக அவர்கள் குறிப்பாக பொலிஸ் மூலம் பலாத்காரத்தை பிரயோகித்து, கட்டளை,

பாதுகாப்பு என்னும் அமுலாக்கலில் சட்டரீதியான ஏகபோக உரிமையை பேணுகிறார்கள். அரசாங்கங்கள் சேவைகளை வழங்கும் போது, உண்மையில் அவர்கள் ஏகபோகமாக அவற்றைப் பிரயோகிக்கிறார்கள். சட்டம் அவர்களுக்கு பல உதவிகளை செய்கிறது. சிலசமயங்களில் பல செல்வாக்குகளையும் , அதிகாரங்களையும் அவர்களுக்கு வழங்குகிறது. அவர்கள் தங்களுடைய பரந்தளவிலான உயர் மனோபாவம் கொண்ட அதிகாரவர்க்க ஆட்சியில் , தங்களுடைய முடிவுகளை எடுப்பதில் நிபுணர்களின் பெரும் சேனையொன்றை வைத்திருக்கிறார்கள்.

நிர்வாகத்திற்கான பாராளுமன்ற ஆணையாளரின் அலுவலகத்தின் தோற்றம்

1966 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் நடைபெற்ற சட்ட நிபுணர்களின் தென்கிழக்கு ஆசிய மகாநாட்டில் இலங்கையில் ஒம்புட்ஸ்மன் அலுவலகத்திற்கான தேவை முதன்முதலாக விவாதிக்கப்பட்டது. இலங்கை சனநாயக சோசலிசக் குடியரசின் 1978 ஆம் ஆண்டு அரசியல் அமைப்பின் 156 ஆவது உறுப்புரையானது, நிர்வாகத்திற்கான பாராளுமன்ற ஆணையாளர் அலுவலகத்தை(ஒம்புட்ஸ்மன்) தாபிப்பதற்கு பாராளுமன்றம் அதிகாரபூர்வமாக உத்தரவிட்டது.பாராளுமன்றமானது, 1981 ஆம் ஆண்டின் 17 ஆம் இலக்க நிர்வாகத்திற்கான பாராளுமன்ற ஆணையாளர் சட்டத்தை உருவாக்கி அலுவலகத்தை தாபித்து அதன் அதிகாரங்களையும், கடமைகளையும், செயற்பாடுகளையும், வரையறுத்தது. அதனைத்தொடர்ந்து 1994 ஆம் ஆண்டின் 26 ஆம் இலக்க மூலச் சட்டத்தின் பிரிவு 10 , நிர்வாகத்திற்கான பாராளுமன்ற ஆணையாளர் (திருத்திய) சட்டமானது, பொதுமக்களிடமிருந்து நேரடியாகக் கிடைக்கப்பெறும் அடிப்படை உரிமை மீறல்கள் அல்லது ஏனைய தீங்கிழைப்புக்கள் தொடர்பான எழுத்து மூல முறைப்பாடுகள் அல்லது சார்த்துரைகள் சார்பாக நடவடிக்கையை எடுப்பதற்கு இயலக்கூடியதாக இருப்பதுடன் ஒம்புட்ஸ்மனால் எடுக்கப்படும் நடவடிக்கையை பொது மனுக்கள் குழுவிற்கு அறிவிப்பதற்கும் உட்படுத்தப்படுகிறது.

தீர்மானம், பரிந்துரை, செயல்பாடு அல்லது புறக்கணிப்பு போன்ற அரசாங்க அலுவலர் தொடர்பான முறைப்பாடு சட்டத்திற்கு எதிரானதா, அநீதியானதா, அடக்குமுறையானதா, அல்லது முறையற்ற தற்றுணிவா அல்லது அலுவலரின் தற்றுணிபுமுறையற்ற விதத்தில் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டதா என தீர்மானித்து விசாரணை மேற்கொண்டு முடிவு செய்வதற்கு ஒம்புட்ஸ்மன் வேண்டப்படுகிறார்.

அரசாங்க நிறுவனங்களிலும் , அரசாங்க தொழிற்பாடுகளிலும் காணப்படும் கடுமையான நடைமுறைகளினால் பிரசைகளுக்கு பொதுவாக பிரச்சனைகள் ஏற்படுகிறது. பிரசையொருவர் தனது ஓர் அற்பமான சேவையை நிறைவேற்றிக் கொள்வதற்கு என்ன செய்வது என்று அறியாமல் அங்கும் இங்குமாக அலைகிறார்கள். அத்துடன் ஒவ்வொருபடி நிலையிலும் கொடுமான மனநிலை, மனகுழப்பங்களை எதிர்நோக்க வேண்டியுள்ளது. இத்தகைய தொந்தரவுகளில் இருந்து பிரசையொருவரைப் பாதுகாக்கவே ஒம்புட்ஸ்மன் நிறுவனம் உருவாக்கப்பட்டிருந்தது.

நிர்வாகமானது அரசாங்க முகவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட பல்வேறு அதிகாரப்படிக்களின் மூலம் வேறுபடுகின்ற அளவுகளில் அதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதுடன் சம்பந்தப்படுகிறது. சிறப்பாக வரையறுக்கப்பட்ட வழியல்குகள் இவ்வதிகாரத்தைப் பிரயோகிப்பதற்காக குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ளன என்பதில் எந்த சந்தேகமுமில்லை ஆனால் ஏற்புடைய தொழிற்பாடுகளில் புனிதத்தன்மைக்கு அபாயம் விளைவிக்க கூடியதாக அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. துர்நிர்வாகமானது அடிப்படையில்

தன்னிச்சையாகவும் , தற்செயலாகவும் அல்லது கொடுமான முறையிலும் இவ்வதிகாரத்தையும் தற்றுண்பையும் பிரயோகிப்பதால் ஏற்படுகிறது.

பொதுமக்களுக்கு குறித்த நேரத்தில் தரமான சேவைகளை வழங்குமாறு ஒம்புட்ஸ்மன் அரசாங்கம் மற்றும் ஏனைய தாபனங்களை தூண்டியுள்ளார். சமூகத்தில் மிகவும் வறுமை நிலையில் உள்ள முறைப்பாட்டாளர்களே அதிகமாக உள்ளனர் என்பதை கருதுகையில் அவர்களுக்கு பெறுமதிமிக்க வகையில் செலவின்றி ஒப்பீட்டளவில் குறைந்த செலவிலும் வேகமாகவும் அம்முறைப்பாட்டாளர்கள் நியாயத்தைப் பெறும் வழியை வகுத்து கொடுக்கக் கூடிய மிகச் சிறந்த சக்தியை கொண்டுள்ள ஓர் நிறுவனமாகவுள்ளது.

நல்லாட்சி என்பது நவீன சமுதாயத்தின் ஓர் அடிப்படை தேவைப்பாடாகவுள்ளது. நிர்வாகத்தில் வழமையான தொழிற்பாடுகளை நடாத்தி செல்வதற்குப் பொறுப்பாகவுள்ள அரசாங்கப் பொறிமுறையானது, பெருமளவில் பொதுமக்களுக்கு சிறந்த அனுசூலங்களை வழங்கி, சீரான முறையில் நிர்வாகத்தை நடத்துவதற்கு பெருமளவிலான அதிகாரத்துடன் கையளிக்கப்பட்டுள்ளது. அவ்வாறு வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்களை விதிகள் , ஒழுங்குகள் , இயற்கை நீதி மற்றும் நியாயம் என்பவற்றை மீறுவதில் பிரயோகிப்பதாக கருதப்படுதலாகாது. வழமையான நிர்வாக ஓட்டச் செயற்பாட்டில் துர்நிர்வாகம் மூலம் நபரொருவர் செயற்பட்டாரெனின் அவ் அநீதிகளை நிர்ணயம் செய்து புலனாய்வு செய்து நிவர்த்தி செய்து சீர்படுத்துவதற்கு ஒம்புட்ஸ்மன் அலுவலகம் தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. தன்னிச்சையான அதிகாரங்களைப் பிரயோகித்தல் அல்லது ஊழல் அல்லது பக்கச் சார்பு நோக்கத்திற்காக அரசாங்க அலுவலர் கடமைகளை புரிவதில் தந்திரமாக மறுத்தல் அல்லது தாமதித்தல் என்பன ஒம்புட்ஸ்மன் நிறுவனத்தினால் அவதானிக்கப்பட்டு திருத்தப்படுவது முக்கியமானதாக உள்ளது.

ஒம்புட்ஸ்மன் ஆட்சி செய்வருக்கும் ஆளப்படுபவர்களுக்கும் இடையிலான பிணக்கில் இரு கட்சிகளுக்கிடையிலும் உள்ள சமமின்மையினை அகற்றுவதற்கு செயல்படுகிறார். தனியார் மற்றும் கௌரவத்துடன் கண்ணியத்துடனும் அரசாங்க நிறுவனத்தை பிரதிநிதிப்படுத்தும் அரசாங்க அலுவலர்கள் ஆகிய இரு கட்சிகளையும் விசாரணை செய்கிறார். ஒம்புட்ஸ்மனிடம் அமுல்படுத்தும் அதிகாரங்கள் இல்லாதிருந்தும் அவர் பிரச்சனைகளைத் தீர்ப்பதற்கான அமுல்படுத்தலில் நடுத்தரமான நிகழ்வை இனங்காண்பவராகவும் தனது திறமையையும் நியாயங்களை பயன்படுத்தும் நுட்பங்களையும் தூண்டும் சக்தியையும் மற்றும் அவருடைய நம்பகமான தன்மையையும் விருத்தி செய்தல் வேண்டும்.

இலங்கையில் உள்ள ஒம்புட்ஸ்மன் அலுவலகமானது கலப்புத்தன்மையான அலுவலகம் ஒன்றாக வகைப்படுத்தப்பட முடியும் இவ்வலுவலகம் மனித உரிமைகள் முறைப்பாட்டு அலுவலகம் , ஒம்புட்ஸ்மன் நிறுவனம் ஆகிய இரண்டு கூறுகளையும் இணைப்பதாக உள்ளது. ஒம்புட்ஸ்மன் அலுவலகம் அரசாங்க அலுவலர்கள் மனித உரிமைகளை மீறியுள்ளார்கள் அல்லது துர்நிர்வாகம் ஏற்பட்டுள்ளது என பொதுமக்களால் கொண்டுவரப்படும் முறைப்பாடுகளை மற்றவர்களுக்கிடையில் புலனாய்வு செய்வதற்கான நியாயாதிக்கத்தை கொண்டுள்ளது.

அவதானிப்புக்களும் கருத்துரைகளும்

அநேகமாக கூட்டுத்தாபனங்களின் தலைவர்கள் , அதிகாரிகள் , மனுதாரர்களினால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட அநீதி, சமத்துவமின்மை போன்ற சார்த்துரைகளுக்காக நடாத்தப்பட்ட விசாரணைகளில் பங்குபற்றுவதற்காக அதிகாரம் பெற்ற பிரதிநிதிகளை அனுப்புகிறார்கள். விசாரணைகளின் இறுதியில் அவர்கள் செய்த அல்லது செய்யாத பிழைகள் அஜாக்கிரதை கவலையீனம் போன்ற தவறுகளை அறிந்து கொள்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் தங்களுடைய நிறுவனத்துக்கு சென்ற பின்னர் நிறுவனங்களின் தலைவர்களின் தீர்மானத்தின் கீழான அத்தகைய உடன்பாட்டில் உறுதியாக இருப்பதற்கு விரும்புவதில்லை. தீர்மானங்கள் தொடர்பில் காலங்கடத்துதல் உண்மைக்குப் புறம்பாக பேசுதல் தொடர்ந்தும் முடிவெடுக்காமை போன்ற அடையாளப்படுத்தும் போக்குகளை அவதானிக்க கூடியதாகவுள்ளது. இதன் காரணத்தினால் நேரவிரயம் ஏற்படுவதுடன் குறைநிவர்த்தியை பெற்றுக்கொள்ளவதற்கு தகுதியான முறைப்பாட்டாளருக்கு மேலும் துன்பத்தைக் கொடுக்கிறது.

அதிகாரிகளின் சுறுசுறுப்பின்மை மற்றும் காரணம் கூற முடியாத பதில் என்பவற்றின் மூலம் ஏமாற்றமும் சோர்வும் ஏற்படுகிறது. மாறாக அரசாங்கத் திணைக்களங்களின் தலைமைப் பகுதி வகிப்பவர்கள் விசாரணைகளின் பின்னர் எடுக்கப்பட்ட தீர்மானங்களுக்கு சாதகமாகவும் , ஆக்கமாகவும் பதிலளித்து நிவாரணம் அல்லது குறைநிவாரணம் வழங்கி எமது நாட்டில் நல்லாட்சியை பலப்படுத்தும் நிர்வாகமென்றை ஏற்படுத்தல் அல்லது அடிப்படை உரிமைகளுக்கு ஆதரவளிக்கும் தேவையை உறுதிப்படுத்தல் தொடர்பில் ஒம்புட்ஸ்மன் தொழிற்படுகிறார் என்பதை நினைவில் வைத்துக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

பாராளுமன்றத்தினால் சட்டமாக்கப்பட்டுள்ளவாறான சட்டங்களுக்கு அமைய செயல்படும் திணைக்களம் அல்லது அரசாங்கம் அல்லது கூட்டுத்தாபனம் அல்லது ஏனைய சபை போன்ற நியதிச் சட்ட அதிகாரசபை ஒன்றில் முக்கியமாகவுள்ள விடயங்களுடன் தொடர்புபட்டு தாக்கல் செய்யப்பட்ட முறைப்பாடுகளில் பெரும்பான்மையானவை விசாரிக்கப்பட்டு நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளன. இம்முறைப்பாடுகள் அநேகமாக தாபனவிதிக் கோவையின் துணைச்சட்டங்கள் மற்றும் ஒழுங்குகளாக உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தும் அத்தகைய சட்டங்கள், ஒழுங்குகளுக்கு அமைய செயல்படத்தவறியதால் எழுந்துள்ளன. சில சந்தர்ப்பங்களில் குற்றம் சாட்டப்பட்ட கட்சி, குற்றச்சாட்டை தளர்த்த கூடிய ஏதாவது விளக்கங்களை வழங்குவதற்கு அல்லது குற்றமில்லையென தெளிவுபடுத்துவதற்கான சந்தர்ப்பம் வழங்கும் உரிமையை அளிக்காது கடுமையான தண்டனை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

முறைப்பாட்டாளரால் கொண்டுவரப்பட்ட மனக்குறைகள், அரசாங்கக் கொள்கைகள் மற்றும் நடைமுறைகள் பாகுபாடின்றி நேர்மையான அமுல்படுத்தலில் நிர்வாகிகளும் அதிகாரிகளும் கவனக்குறைவாக இருந்தமையால் ஏற்பட்டவையாகும். மேதிகமாக கொள்கை அல்லது நடைமுறைகள் பின்பற்றப்பட்ட போது புரிந்து கொள்ளும் தன்மையில் குறைபாடு மற்றும் நெகிழ்ச்சியற்ற கடுமையும் அவதானிக்கப்பட்டன. அலுவலர்களின் போக்கானது ஒழுங்குகளை அவதானிப்பதில் இரக்கமற்ற கடினமான தன்மை காணப்பட்டதுடன் அதன் இயல்பை அலட்சியம் செய்வதாக இருந்தது.

அரசாங்க திணைக்களங்கள் அல்லது நியதிச்சட்ட சபைகளில் உள்ள உணர்ச்சியற்ற அதிகாரவர்க்கங்களினால் தொடர்ந்து எழும் முறைப்பாடுகளுக்கான காரணம் இலகுவில் தீர்க்கக்கூடியதாகவுள்ளது. கடிதங்களுக்கான பதில்கள் ஒழுங்காக அனுப்பப்படுவதில்லை. அத்துடன்

சேவையினைப் பெறும் சேவை பெறுநரின் விசாரணைக்கோ அல்லது பாதிக்கப்பட்ட அலுவலர்களுக்கோ பதில்கள் வழங்கப்படுவதில்லை. அத்துடன் தனிநபர் தொடர்பில் நற்பண்புகளைச் சரியாகப் பேணாது பல மனுதாரர்களுக்கு வெறுப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளார்கள். நடவடிக்கைக்கான அடிப்படையான காரணங்களை சரியானதும் முழுமையானதுமான விளக்கங்களுடன் பொதுமக்களுக்கு தெரிவித்திருந்தால் அவர்களால் எடுக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளை விளங்கிக் கொள்வதுடன் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார்கள். ஒம்புட்ஸ்மன் அலுவலகமானது அவர்களுடைய மனக்குறைகளுக்கான காரணங்களை செவிமடுத்து பொறுமையாக விளக்கங்களை கொடுத்து மிகவும் திருப்தியுடன் அவ்வலுவலகத்திலிருந்து விடைபெறக் கூடிய ஓர் அலுவலகம் என சிலர் நம்பிக்கை கொண்டுள்ளனர்.

அரசாங்க அலுவலர்களிடம் உள்ள கர்வத்தை நீக்குதல் அவசியமாகவுள்ளது. நல்ல நிர்வாகமானது, பொதுமக்களின் திருப்திகரமான உறவுக்கு பங்களிப்பு செய்தல் வேண்டும் என்பதை முக்கிய கூறாக கொண்டுள்ளது. அரசாங்கத்துறைகளில் மிகவும் முக்கியமான கூறாகவுள்ள சிறந்த பொதுமக்கள் உறவு நன்றாகப் பேணப்படாமை குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகவுள்ளது. நிர்வாகத்தின் மிகவும் முக்கிய ஆக்கக் கூறாகவுள்ள தகவலை சரியான நேரத்தில் வழங்கத்தவறுதலானது அலுவலர்களில் அலட்சியத்தை அல்லது சிரத்தையின்மையை குறிப்பிடுவதாக உள்ளது.

அவசர பொதுத் தேவைக்களுக்காக கணிகள் பெறப்பட்டு அதற்காக எதுவும் நீண்டகாலமாக வழங்காமை, சேவைகளில் உயர்பதவிகளுக்கு பதவி வழங்கும் போது சேவை மூப்பு திறமை என்பவற்றுக்கு அமைய வழங்காமை அல்லது தாமதமாக பதவியுயர்வு வழங்கல் பதவி வெற்றிடங்களுக்கு ஆட்சேர்ப்பு செய்யும் போது விளம்பரங்களில் அல்லது ஆட்சேர்ப்புத் திட்டங்களில் உள்ளடக்கப்பட்ட நிபந்தனைகளில் கவனம் செலுத்தாது ஆட்சேர்ப்பு மேற்கொள்ளல் அத்துடன் காணிகள் அல்லது வீடுகள் பெற்றுக் கொண்டு அதற்குப் பதிலாக நட்ட ஈடு அல்லது ஏதாவது மாற்று இடங்கள் ஒதுக்காமை அல்லது அதிக தாமதம் என்பன போன்றன சில முறைப்பாடுகளாக உள்ளன. காரணமில்லாது காணி மற்றும் வீடுகள் கையகப்படுத்தல் ஓய்வூதியக் கொடுப்பனவில் தாமதம் மற்றும் தவறாக ஓய்வூதியம் கணித்தல் என்பன தொடர்பான முறைப்பாடுகளே மிக அதிகளவில் பெறப்பட்டன. இவ்வழக்குகளில் பல வழக்குகள் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் கருத்தையே சரியென நிரூபித்துள்ளன.

அலுவலர்கள் மற்றும் தாபனங்கள் சமூக நன்மைகளை அளிப்பதற்கான விளக்கங்கள் மற்றும் நடவடிக்கைகளை பிரயோகிக்கும் போது அவற்றை வழங்க விருப்பமின்றி கட்டுப்படுத்தியுள்ளார்கள். இதனால் சட்டங்களின் நோக்கங்கள் தோல்வியடைந்துள்ளன. தற்றுணியை பயன்படுத்துவதற்காக அனுமதிக்கப்பட்ட போது பிரசைகளுக்கு விடயங்களை கடினமாக்குவதற்கு பயன்படுத்தியுள்ளார்கள் அத்துடன் என்ன நோக்கத்திற்காக தற்றுணியை பயன்படுத்தினார்களோ அதன் விளைவை பெற்றுக் கொள்ளமுடியாது போய்விட்டது. அலுவலர்கள் பொதுவாக கோவைகள் தவறிவிட்டன என சாட்டுக்கள் சொல்லி விசாரணைகளை இடைமறிக்கிறார்கள். இவை முகாமையை அலட்சியம் செய்வதாக உள்ளதுடன் நிர்வாகப் பொறுப்பை தவிர்ப்பதற்கான திறமையானதும் உடனடியானதுமான விளக்கமொன்றாக உள்ளது.

அலுவலர்கள் தமது கடமையை நிறைவேற்றும் போது தவறான செயற்பாடுகளை புரிவதன் விளைவாக இயற்கை உரிமைகள் , அடிப்படை உரிமைகள் , மனித உரிமைகள் மீறப்பட்டு இதன்மூலம் தனிநபருக்கு சட்டமுறையாக கொடுக்க வேண்டிய தொகையை வழங்காது மேலும் அவர்களின் மனத்தை புண்படுத்துகிறார்கள் என்பதை மறந்துவிடுகிறார்கள். எந்தவிதமான

காரணமுமின்றி ஓய்வூதியங்கள் , பணிக்கொடைகள் அல்லது ஏற்பாட்டு நிதியம் போன்றன தொடர்பாக கொடுப்பனவுகள் நீண்டகாலமாக தாமதிக்கப்படும் போது ஒருவர் தனது சொத்தை பயன்படுத்துவதற்கும் அனுமதிப்பதற்குமான உரிமை மறுக்கப்படுகிறது. பலவீனமான காரணிகளால் ஏற்படும் தாமதங்கள் இறுதியில் கொடுக்க வேண்டிய கொடுப்பனவுகளை செலுத்தும் போது பணத்தின் பெறுமதி மதிப்பு குறையும் காரணத்தினால் பண இழப்பு ஏற்படுகிறது. மேலும் செலுத்த வேண்டிய நிதிகள் குறுகிய காலப்பகுதியில் மட்டுமே பயன்படுத்தக் கூடியதாக இருக்கும். தனியார்கள் தமது பணத்தை பெறுவதற்கு காத்திருப்பதால் தாமதிக்கும் காலப்பகுதியில் தமது இடர்பாடுகளை சமாளிக்க கடன்படுகிறார்கள்.

முறைபாடு ஒன்று தொடர்பாக விசாரணைகள் அல்லது புலனாய்வுகள் மேற்கொள்ளும் போதெல்லாம் பிணக்கில் உள்ள பிரச்சனையை நீதி அல்லது நியாய உணர்வுடன் கவனம் செலுத்தாது தீர்மானம் அல்லது செயற்பாடு ஒன்றை நிரூபிப்பதற்கு முயல்வதில் அலுவலர்கள் நேரத்தையும் பிரயத்தனத்தையும் செலவு செய்துள்ளனர். தவறான செயலுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்தல் தனிநபர் பிரச்சைகளின் மீதான அதனுடைய ஆரோக்கியமற்ற விளைவுகள் என்பவற்றில் சிரத்தை கொள்ளாது அலுவலர்கள் அவர்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட முறைப்பாடுகளை சரியாக நிரூபிக்காது சில வகையான தவறான செயலை அல்லது போலியான தீர்மானத்தை அதே வகையில் பேணுவதில் பிடிவாதமாக இருக்கிறார்கள்.

அரசங்க அலுவலர்கள் விரோதமான மனப்பாங்குடன் பிடிவாதமாக இருப்பார்களானால் ஒருபோதும் நல்ல நிர்வாகமொன்றை ஏற்படுத்த முடியாது. மேலும் அரசாங்க அலுவலர்கள் பிரச்சைகள் கொண்டுவரும் சட்டரீதியான முறைப்பாடுகளை ஏற்றுக் கொள்வதற்கும் செவிமடுப்பதற்கும் தயாராக இல்லாமல் அவர்களை ஒதுக்கி அலட்சியம் செய்வார்களானால் அச்செயல் நிர்வாகத்தின் தரத்தையும் குறைவுபடுத்தும். நல்ல நிர்வாகமானது நியாயமான முறைப்பாடுகளை செவிமடுத்து குறைந்தளவு தாமதம் , தவறு என்பவற்றுடன் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக திறமையுடன் எவ்வித பாகுபாடின்றியும் சேவையாற்றும்.

சில மனுதாரர்கள் தமது முறைப்பாடுகளை மிதமிஞ்சிய காலதாமதத்துடன் சமர்ப்பித்துள்ளதை அவதானித்துள்ளேன்.

நிர்வாகத்தின் பாராளுமன்ற ஆணையாளர் அலுவலகம் போன்ற சிறிய அலுவலகத்தில் சேவையாற்ற அலுவலகர்கள் தயக்கம் காட்டுவது அவதானிக்க முடிந்துள்ளது. அநேகமாக இங்கு போதியளவு மேலதிக நேர கடமைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான சந்தர்ப்பம் இல்லாமை அல்லது வேறு அதிகப்படியான வருமானம் கிடைக்காமையே காரணமாக இருக்கலாம்.

அநீதியான செயற்பாடுகளினால் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு நியாயமான நிவாரணம் வழங்குதல் தொடர்பில் என்னால் வழங்கப்பட்ட சிறு பங்களிப்புக்கு வரையறைகளின் கீழ் சாத்தியமான சேவைகளை வழங்க சகல பிரச்சனைகளுக்கும் முகம் கொடுத்து சேவை புரிந்த எனது அலுவலகப் பதவியணியிநருக்கு ஆழ்ந்த நன்றியை தெரிவித்து கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

புள்ளிவிபரப் பகுப்பாய்வு

அட்டவணை 1: புள்ளிவிபர பகுப்பாய்வு			
2013 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்டு புலனாய்வு செய்யப்பட வேண்டிய முறைப்பாடுகளின் மீதி		527	
2014.01.01 ஆம் திகதியிலிருந்து 2014.12.31 ஆம் திகதி வரையான காலப்பகுதியில் பெறப்பட்ட முறைப்பாடுகளின் மொத்த தொகை			
அ. முறைப்பாட்டாளர்களிடமிருந்து நேரடியாகப் பெற்றது	1069		
ஆ. பொது மனுக்கள் குழுவினால் புலனாய்வுக்காகவும் அறிக்கைக்காகவும் அணுகப்பட்டது.	18		
		1087	
2014 ஆம் ஆண்டில் புலனாய்வு செய்யப்பட வேண்டிய முறைப்பாடுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை			1614
2014 ஆம் ஆண்டில் புலனாய்வு செய்யப்பட்ட முறைப்பாடுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை.			
அ. சுருக்கமாக முடிவுறுத்தப்பட்ட முறைப்பாடுகளின் எண்ணிக்கை			
1. விசாரணையின்றி தீர்வு வழங்கப்பட்டது	224		
2. சமமான நிலையில் உள்ள நியாயசபை நிறுவனங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட அதே முறையீடு என்பதால் புலனாய்வு செய்யாது நிராகரிக்கப்பட்டது.	163		
3. விசாரணை மேற்கொள்வதற்கு போதுமான தகவல் கிடைக்கப்பெறாமை	20		
4. பொருத்தமான செயற்பாட்டுக்கு ஏற்புடைய அதிகாரியை அணுகல்	100		
5. நிவாரணம் வழங்கக் கூடிய வழக்கு அல்லாதவை	30		
6. ஒம்புட்ஸ்மனின் சட்டநியாயாதிக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்டவை	74		
7. முறைப்பாடு செய்வதில் மேலதிக தாமதம்	19		
8. சம்பந்தப்பட்ட நிறுவனங்களால் அனுப்பப்பட்ட அறிக்கையின் பின்னர் விலக்கப்பட்ட முறைப்பாடுகள்.	237		
9. ஏனைய நிறுவனங்களுக்கு முறைப்பாடுகளை அனுப்பிவிட்டு இந்நிறுவனத்துக்கு பிரதிகளாக அனுப்பப்பட்ட முறைப்பாடுகள்	282		
10. ஏனைய ஒம்புட்ஸ்மனுக்கு அனுப்பப்பட்ட முறைப்பாடுகள்	18		
		1167	
ஆ. கட்சிகள் முன்னிலையிலான விசாரணையின் பின்னர் புலனாய்வு செய்யப்பட்டு அறிக்கையிடப்பட்ட முறைப்பாடுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை		26	
			1193
2014.12.31 ஆம் திகதியன்று புலனாய்வு செய்யப்பட்டு அறிக்கையிடப்பட வேண்டிய முறைப்பாடுகளின் மிகுதி.			421

மாதாந்தப் பகுப்பாய்வு

2013 ஆம் ஆண்டிலிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட மிகுதி முறைப்பாடுகளுடன் 2014 ஆம் ஆண்டில் பெறப்பட்ட முறைப்பாடுகளுமாக மொத்தமாக பெறப்பட்ட முறைப்பாடுகள் 1614 ஆகும். மார்ச் மாதம் மிக உயர் எண்ணிக்கையிலான 126 முறைப்பாடுகள் பெறப்பட்டன. அத்துடன் ஏப்பிரல் மாதத்தில் 60 முறைப்பாடுகளே பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தது.

அட்டவணை 2:

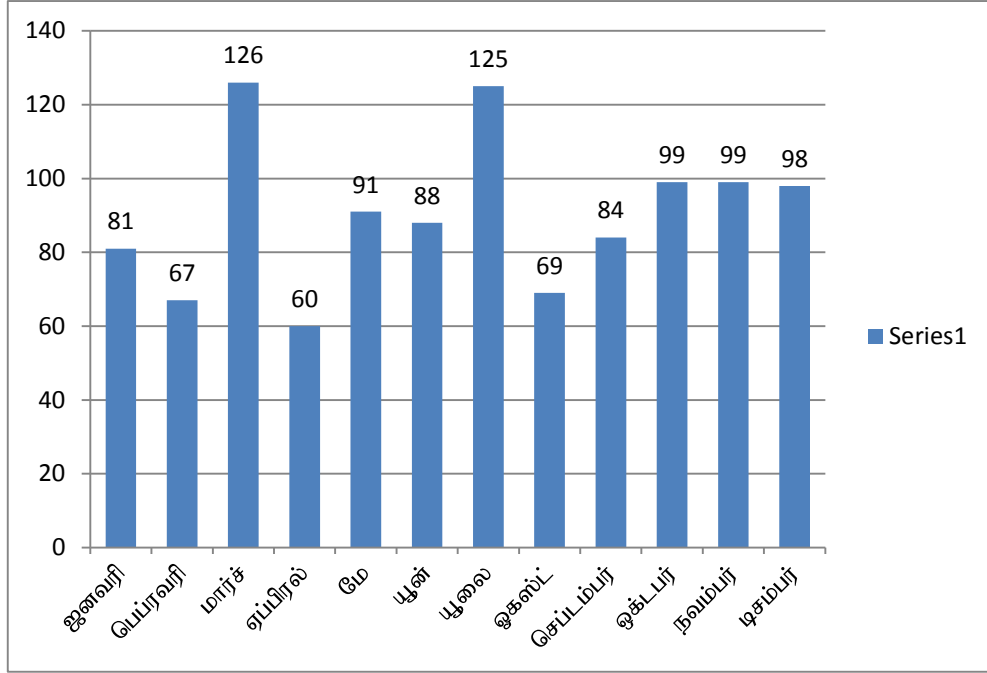
2014 ஆம் ஆண்டில் ஒவ்வொரு மாதமும் கிடைக்கப்பெற்ற மொத்த முறைப்பாடுகள்

	மாதம்	மொத்தம்
1.	ஜனவரி	81
2.	பெப்ரவரி	67
3.	மார்ச்	126
4.	ஏப்பிரல்	60
5.	மே	91
6.	யூன்	88
7.	யூலை	125
8.	ஓகஸ்ட்	69
9.	செப்டம்பர்	84
10.	ஒக்டோபர்	99
11.	நவம்பர்	99
12.	டிசெம்பர்	98
	மொத்தம்	1087

அட்டவணை 3 :

2014 ஆம் ஆண்டில் கிடைத்த மொத்த முறைப்பாடுகளின் எண்ணிக்கை பால் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தல்.

மாதம்	ஆண்	பெண்	மொத்தம்
ஜனவரி	59	22	81
பெப்ரவரி	49	18	67
மார்ச்	95	31	126
ஏப்பிரல்	46	14	60
மே	76	15	91
யூன்	57	31	88
யூலை	99	26	125
ஒகஸ்ட்	45	24	69
செப்டம்பர்	57	27	84
ஒக்டோபர்	58	41	99
நவம்பர்	54	45	99
டிசெம்பர்	65	33	98
மொத்தம்	760	327	1087

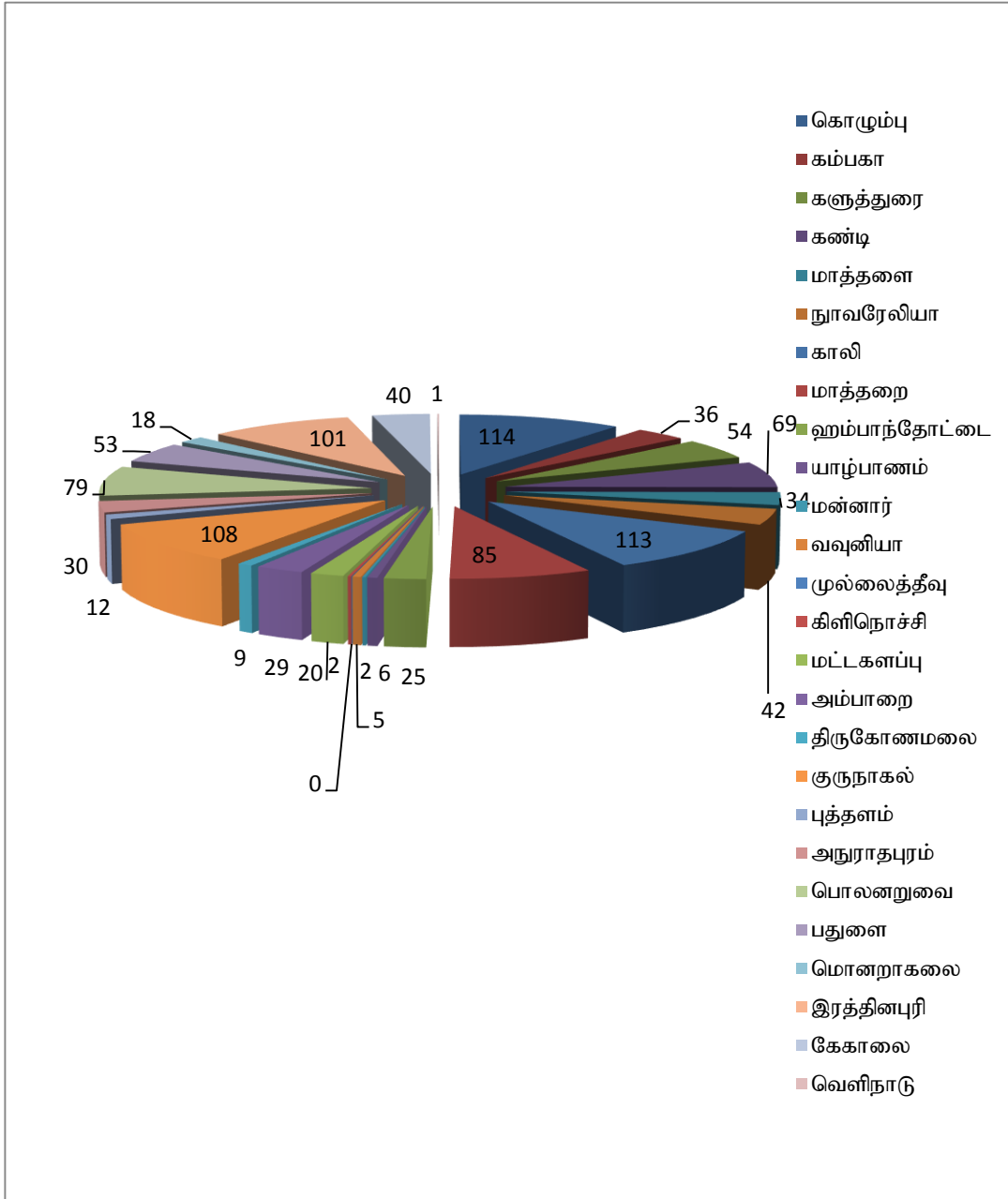
மாவட்டப் பகுப்பாய்வு

2014 ஆம் ஆண்டில் பெறப்பட்ட முறைப்பாடுகளில் பெரும்பாலான எண்ணிக்கையில் கொழும்பு மாவட்டத்தில் இருந்து (114), காலி மாவட்டத்தில் (113), அத்துடன் குருநாகல் மாவட்டத்தில் (108) முறைப்பாடுகள் பெறப்பட்டன.

அட்டவணை 4 :

முறைப்பாட்டாளர்கள் குடியிருக்கும் மாவட்ட அடிப்படையில் 2014 ஆம் ஆண்டில் பெறப்பட்ட மொத்த முறைப்பாடுகளின் வகைப்படுத்தல்

மாவட்டம்	முறைப்பாட்டாளர்களின் எண்ணிக்கை- 2014
கொழும்பு	114
கம்பகா	36
களுத்துறை	54
கண்டி	69
மாத்தளை	34
நுவரேவியா	42
காலி	113
மாத்தறை	85
ஹம்பாந்தோட்டை	25
யாழ்ப்பாணம்	06
மன்னார்	02
வவுனியா	05
முல்லைத்தீவு	-
கிளிநொச்சி	02
மட்டகளப்பு	20
அம்பாறை	29
திருகோணமலை	09
குருநாகல்	108
புத்தளம்	12
அநுராதபுரம்	30
பொலநறுவை	79
பதுளை	53
மொனறாகலை	18
இரத்தினபுரி	101
கேகாலை	40
வெளிநாடு	01
மொத்தம்	1087

விடய பகுப்பாய்வு

2014 ஆம் ஆண்டில் அலுவலக நியமனங்கள், பதவி உறுதிப்படுத்தல், தொழில் முடிவுறுத்தல், பதவியுயர்வுகள், சம்பள முரண்பாடுகள், சம்பள உயர்வுகள், நிலுவைகள், பொலிஸ் அலுவலரினதும் அதேபோல் அரசாங்க அலுவலர்களினதும் அதிகார துஷ்பிரயோகம், செயல்புறக்கணிப்பு, ஓய்வூதியங்கள், ஊழியர் சேமலாப நிதிக்கொடுப்பனவுகள், அதிகாரமற்ற நிர்மாணங்கள் தொல்லைகள் என்பன தொடர்பான முறைப்பாடுகள் குறிப்பிடத்தக்களவில் காணப்பட்டன.

அட்டவணை 5

விடயம் சார்பாக 2014 ஆம் ஆண்டு காலப்பகுதியில் கிடைக்கப்பெற்ற அரசாங்க அலுவலர்களுக்கு எதிரான மொத்த முறைப்பாடுகளின் எண்ணிக்கை.

	2014
1. நியமனம் பதவியில் உறுதிப்படுத்தல் முற்றேதியிடல்	87
2. தொழில் முடிவுறுத்தல் மீளாமர்த்தல் பதவி நீடிப்பு	109
3. பதவியுயர்வுகள் பதவி மூப்பு	65
4. காணி அனுமதிப்பத்திரம் அரசு காணிகள் வழங்குதல்	179
5. தாமதிப்பு தகுதியின்மை அலட்சியம் தத்துவ துஷ்பிரயோகம்	63
6. சம்பள முரண்பாடுகள் சம்பள உயர்வுகள் நிலுவைகள் படிகள்	53
7. ஓய்வூதியம் விதவைகள் அநாதைகள் ஓய்வூதியம்	64
8. நட்பு வறுமை நிவாரணம் சமுர்த்தி	42
9. இடமாற்றம்	56
10. சனாமி உதவிகள்	-
11. பல்கலைக்கழகம் பாடசாலை அனுமதி பரீட்சை பெறுபேறுகள்	60
12. ஊ.சே.நி ஊ.ந.நி மானியம்	24
13. அதிகாரம் செயல்புறக்கணிப்பு தொடர்பான பொலிஸ் துஷ்பிரயோகம்	23
14. அதிகாரமளிக்கப்படாத கட்டட நிர்மாணங்கள் தொல்லைகள்	36
15. கடன்கள் மீளளிப்புக்கள் மீள் அட்டவணைப்படுத்தல்	21
16. உரிமம் கட்டடஅனுமதிப்பத்திரம்	15
17. மின்சாரம் நீர் தொலைத்தொடர்புகள் தொலைத்தொடர்பு துண்டித்தல்	12
18. வேலைத்தளத்தில் துன்புறுத்தல்	16
19. வீதிகள்	18
20. பல்வேறு வகையானவை	144
மொத்தம்	1087

அமைச்சு அரசாங்க நிறுவனங்களின் பகுப்பாய்வு

அரசாங்க நிர்வாக உள்நாட்டலுவல்கள் அமைச்சு(203) கல்வி அமைச்சு(180) ஆகியவற்றில் உள்ள அலுவலர்களுக்கு எதிரான முறைப்பாடுகளே மிகவும் அதிகமாக காணப்பட்டன. (அட்டவணை 6 ஐப் பார்க்கவும்) காணி அனுமதிப்பத்திரம் மற்றும் மானியங்கள் வழங்கல் தொடர்பாக பிரதேச செயலகங்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட முறைப்பாடுகளே பெரும்பான்மையாகக் காணப்பட்டன. ஏற்புடைய சட்டத்தில் சொத்துரிமைச் சட்டம் பற்றி தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டிருந்தும் உடமை குடியிருப்பு தொடர்பான பிரச்சனைகளுக்கு தீர்வு காணுவது சிறிய விடயமல்ல. காணி அபிவிருத்தி கட்டளைச்சட்டத்தின் ஏற்பாடுகளின் கீழ், காணி அனுமதி மானியங்கள் வழங்குவதில் பிரதேச செயலகங்களில் தொழில்புரியும் சில அலுவலர்கள் வெளிப்படையாக நடந்து கொள்ளவில்லை.

அட்டவணை 6 : 2014 ஆம் ஆண்டில் அமைச்சுக்கள் திணைக்களங்கள் அதிகாரசபைகள் அரசாங்க நிறுவனங்கள் என்பவற்றில் பணிபுரியும்

அலுவலர்களுக்கு எதிரான முறைப்பாடுகளின் எண்ணிக்கை

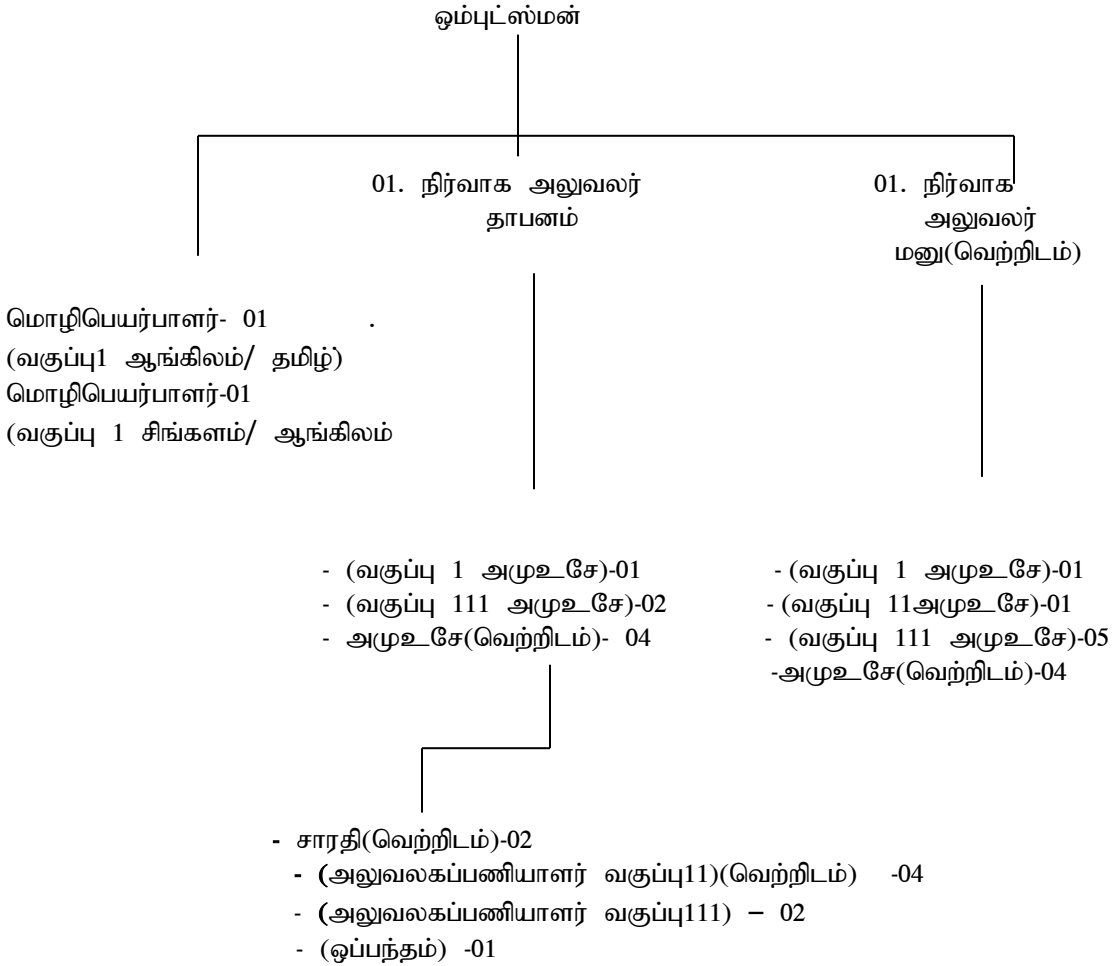
அமைச்சு திணைக்களம் அதிகாரசபை	எண்ணிக்கை 2014
அரசாங்க நிர்வாகம்	203
கல்வி மற்றும் உயர்கல்வி	180
கூட்டுத்தாபனங்கள் அதிகாரசபைகள்(CPC,CEB,SLPA,RDA)	41
அரசாங்க சேவைகள் ஆணைக்குழு(மத்திய மற்றும் மாகாணம்)	19
பாதுகாப்பு மற்றும் உள்ளக பாதுகாப்பு	82
மாகாண சபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி சபை	85
போக்குவரத்து(SLCTB,CGR,CMV)	43
சுகாதாரம் மற்றும் சுதேச மருத்துவம்	54
தொழில்	11
நிதி	12
விவசாயம்	28
அரசு வங்கிகள்	17
ஓய்வூதியம்	34
நீதி	15
நீர்பாசனம் மற்றும் மகாவலி அதிகாரசபை	24
தபால் மற்றும் மகாவலி அதிகாரசபை	25
சமூகசேவை சமுர்த்தி ரெப்பியா(REPIA)	19
காணிகள் மற்றும் காணி சீர்திருத்த ஆணைக்குழு	62
கூட்டுறவு அபிவிருத்தி	12
தேசிய நீர் விநியோகம் மற்றும் வடிகால் அமைப்புச் சபை	08
பதிவாளர் நாயகம்	-
காடுகள்	02
பெருந்தோட்டங்கள்	06
ஏனையவை	105
மொத்தம்	1087

அலுவலகப் பதவியணியிநர்கள்

இவ்வலுவலகம் 30 பதவியணியிநர்களை அங்கீகரித்துள்ளது. ஆயினும் நிறுவன அமைப்பு வரைபடம் காட்டுவது போல் 2014 ஆம் ஆண்டின் இறுதியில் இவ்வலுவலகத்தில் 16 அலுவலர்கள் மட்டுமே இணைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

(வரைபடத்தை பார்க்கவும்)

நிறுவன அமைப்பு வரைபடம்

வருடாந்த வரவு செலவுத்திட்டம்

மீண்டெழும் செலவீனங்களுக்காக ரூபா 10,480,000.00 தொகையும் மூலதனச்செலவாக ரூபா 360000.00 தொகையுமாக மொத்தமாக ரூபா 10,840,000.00 தொகை 2014 ஆம் ஆண்டிற்கு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இவ்வருடத்திற்கான உண்மைச்செலவீனமானது ரூபா 9,445,847.00 தொகையும் சேமிப்பு ரூபா 1,394,153.00 தொகையும் ஆகும்.

தலைப்பு 22 - நிர்வாகத்திற்கான பாராளுமன்ற ஆணையாளர் அலுவலகம்

01- நடைமுறை செயற்பாடுகள்

01- பொது நிர்வாகமும் தாபன சேவைகளும்

ரூபா 000

பொருள்	விவரணம்	2014 மதிப்பு	2014 உண்மை
	மீண்டெழும் செலவீனம்	10480	9115
	தனிநபர் வேதனாதிகள்	5980	5918
1001	சம்பளங்களும் கூலிகளும்	3800	3775
1002	மேலதிக வேலை நேரமும் விடுமுறை கொடுப்பனவுகள்	80	58
1003	ஏனைய படிக்கள்	2100	2085
	பிரயாணச்செலவுகள்	470	9
1101	உள்நாடு	20	9
1102	வெளிநாடு	450	-
	விநியோகங்கள்	550	501
1201	காகிதாதிகள் அலுவலக உபகரணங்கள்	250	240
1202	எரிபொருள்	300	261
	பராமரிப்பு செலவு	580	379
1301	வாகனங்கள்	400	293
1302	பொறித்தொகுதி மற்றும் உபகரணங்கள்	100	86
1303	கட்டடம் மற்றும் நிர்மாணம்	80	-
	ஒப்பந்த சேவை	2500	1968
1401	போக்குவரத்து	20	15
1402	தபால் தொலைத்தொடர்பு	300	293
1403	மின்சாரம் மற்றும் நீர்	300	272
1404	வாடகை மற்றும் உள்வூர் வரிகள்	1800	1376
1405	ஏனையவை	80	12
	இடமாற்றம்	400	340
1505	சந்தா மற்றும் பங்களிப்பு நிதி	400	340
	மூலதனச்செலவீனம்	360	329
	மூலதனச் சொத்துக்களை கொள்ளல்	300	291
2102	தளபாடங்கள் மற்றும் அலுவலக உபகரணம்	300	291
	கட்டியெழுப்பும் இயலாவு	60	38
2401	பயிற்சி மற்றும் கட்டியெழுப்பும் இயலாவு	60	38
	மொத்த செலவீனம்	10840	9444
	மொத்த நிதி	10840	9444
	நிதியிடல் உள்நாடு	10840	9444

பிரசைகளால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட முறைப்பாடுகளின் எண்ணிக்கையின் மூலம் ஒம்புட்ஸ்மன் அலுவலகத்தின் மீது அவர்கள் கொண்டுள்ள நம்பிக்கையை அறிந்து கொள்ள கூடியதாகவுள்ளது. அரசாங்கத்துறையினால் புரியப்பட்ட முறையற்ற நிர்வாகச் செயற்பாடுகளுக்கு எதிராகவுள்ள மனக்குறைகளுக்கான விரைவான செலவற்ற குறைதீர்ப்பு முறையே இதற்கு காரணமாகவுள்ளது. அநீதி ஏற்பட்டுள்ளதா என தீர்மானிப்பதே ஒம்புட்ஸ்மனின் புலனாய்வின் நோக்கமாகவுள்ளதுடன் அதற்கு ஏற்ப அவற்றுக்கு பரிகாரங்கள் வழங்கப்படுகிறது என்பது ஆட்சேபிக்க முடியாதுள்ளது. பரிகாரமின்றி தீர்மானமொன்றானது பெறுமதியற்றதாகும்.

இறுதியாக அநீதியும் நீதியும் அரசாங்கத்திற்குத் ஆளப்படுபவர்களுக்கும் இடையில் மேலோங்கி இருக்கும் நாட்டின் மக்களுக்காக ஒம்புட்ஸ்மன் நிறுவனம் பயனற்றதாக இருக்குமா அல்லது நம்பிக்கை ஊட்டும் கலங்கரை விளக்காக இருக்குமா என்பது பதிலளிக்கப்பட்ட வேண்டிய வினாவொன்றாக உள்ளது.

எல்.ஏ.திஸ்ஸ ஏக்கநாயக்க

நிர்வாகத்திற்கான பாராளுமன்ற ஆணையாளர்

(ஒம்புட்ஸ்மன்)

**PERFORMANCE REPORT OF THE
PARLIAMENTARY COMMISSIONER
FOR ADMINISTRATION**

2014

**Report of the Parliamentary Commissioner for Administration under section 18 of
Parliamentary Commissioner for Administration Act No:17 of 1981 - 2014**

Introduction

Every institution like people need to take a break for a moment from their everyday activities to take stock , to take a quick glance back at the road travelled to then set their sights anew on the road ahead with the insight provided by the greater experience gained. So also is the end of an annual report on the activities which the Ombudsman is presenting, as every year, this volume being a summary aimed at making this institution's endeavour throughout 2014 more readily comprehensible.

Beyond the mandatory presentation to the Parliament in compliance with the dictates of the Constitution, the Ombudsman's annual reports seek to serve as food for thought for this institution proper and for all those who would like to familiarize themselves with the issues dealt with over the past year.

At times there are people who term these reports as being an X-ray of our society perhaps not to such degree or perhaps only in part, but what no one can deny is that the Ombudsman's office, we have a privileged vantage point for gaining a broad-ranging view of the conflicts and concerns which have a bearing on the lives of our citizens. That is why our institution cannot fail to heed, the voices raised by our society, the desperate out cries against situations which citizens feel to be unjust and which our office has the constitutional duty of bringing before the different administrations most directly involved in their complaints.

Within this current context, the Ombudsman's office is under the obligation of carrying out its persuasive endeavour by staunchly upholding its standards when recommending the improvements it deems necessary, although it is bound to always fulfilling the requirements of stating its opinion with the utmost degree of precision by dealing, in a totally matter-of-fact way, with the event as the evolve.

Any institution established for the purpose of protecting and promoting of human rights generally and fundamental rights in particular must be one which is known to the people particularly to the vulnerable groups in society, because they are the ones who seek recourse to these institutions due to their inability to resort to legal action for the protection of their rights, due to the high expenses involved in litigation

It is a basic requirement that if there are institutions for the protection of people's rights, the people should be aware of the fact that such institutions exist. Secondly they must have easy access to such institutions.

The Office of the Parliamentary Commissioner or the Ombudsman is an independent authority established for the purpose of providing redress to aggrieved persons in cases of maladministration, where the existing constitutional machinery had been insufficient or ineffective. Complaints had often been made that proper standards of conduct were not observed by public officers. The complaints include those of negligence, inefficiency, bias, unfair discrimination, oppressive behavior, delay and failure to reply to a communication addressed to administrative authorities.

As the report of 'Justice', the British Section of the International Commission of Jurists (ICJ) has pointed out with the reference to Britain, a developed country, such complaints (I quote) "give rise to feelings of frustration and resentment because of the inadequacy of the existing means of seeking redress." It is submitted that in the mixed and heterogeneous polities of the Asian region these complaints of the people assume a more serious character than the countries where the population is homogeneous in nature.

It had been found in practice that the expanding sphere of state activity and administrative power the traditional, constitutional, legal and administrative remedies had been inadequate and inappropriate to deal with various types of maladministration.

If I may cite an example, in order to institute a regular legal action in a court of law, the grievance should amount to a cause of action recognized by law. Even in cases where an express right of appeal to the courts against administrative decisions is conferred by statutes on specific grounds, the scope of the appeal is strictly confined to the ground of appeal.

Similarly where a complainant invokes the supervisory jurisdiction of the appropriate court, it will grant relief only when the administrative agency had exceeded its power and acted in breach of certain principles recognized by law. The court limits its control strictly to 'legal' acts with the results that the citizen is left without any legal remedy in cases of maladministration which stops short of illegality.

It is always the marginalized or otherwise vulnerable groups who are at the receiving end of such acts or omissions committed or omitted by various organs of the administration. It may sometimes be a case of not receiving a reply to a letter written by a citizen in his own language or receiving a reply in a language that he does not understand whilst he is legally entitled to receive a reply in his own language. In Sri Lanka, this had been one of the root causes for the armed conflict that engulfed the island nation for many years.

Even in cases where judicial review is available for redress of grievances the parties are either too poor to pursue such remedies or the subject matter of dispute is too small for such remedies to be pursued in courts having regard to the delays and high cost of litigation.

It is a *sene qua non* for any institution dealing with rights of people especially relevant to marginalized and vulnerable groups in society, to make it transparent, and accessible without any hindrance of costs, proximity, formalities and discrimination on whatever grounds. The office of the Ombudsman is such an institution. For example, the Swedish Ombudsman has great freedom in deciding the direction of his supervisory activity. Every citizen has a right to complain to him. Neither the government no parliament can stop the investigation of a complaint by the Ombudsman.

Sri Lanka is a tri-lingual state where there are two official languages (Sinhala and Tamil) and a link language which is English. It is imperative that due to this heterogeneity my office must reach the marginalized segments through one of the two official languages in that the vulnerable groups only speak the vernacular languages. Otherwise they will never come to know about the jurisdiction of the Ombudsman in Sri Lanka. Although there is a separate Official Languages Commission in Sri Lanka the language problem has not been resolved. This also gives rise to a duty on the part of the Ombudsman has no specific powers in implementing policies.

Originally the Ombudsman had the authority only to inquire into complaints filtered through the Public Petition Committee of Parliament. The first Ombudsman in his Annual Report for 1984 voiced that, (I quote) ‘Sri Lanka is the only country in the world which filters such petitions through so many levels.’(unquote) He stated further in his report that, (I quote) ‘The Indian experience of epistolary jurisdiction of the Supreme Court could be a major breakthrough in bringing justice to the large mass of people. In parts of Canada a mere telephone call to the office of the ombudsman could be the basis of an investigation. In some countries the ombudsman could commence inquiries on his own initiative.’ (unquote)

His criticism did not fall on deaf ears. In 1994 the new government which came into power amended the 1981 Act which established the office of the Ombudsman enabling the public to submit petitions directly to the Ombudsman. Although no provisions were introduced empowering the Ombudsman to receive complaints by telephone he was empowered to act on his/ her own initiative. This was an instance how an Ombudsman could use his outreach to make his office more effective and meaningful by taking an initiative within his powers to bring his office very much closer to the ordinary people.

The impact of this procedural change made in 1994 is amply demonstrated by the comparison of the number of matters referred to before 1994 and after. The number of 32 complaints received by the Ombudsman in 1984 increased to a massive 5221 in 1995 in addition to the 41 referred by the Public Petitions Committee of Parliament. This upsurge could be attributed to the liberalizing of the petition procedure and the wide publicity given to the amendment made in 1994 to the 1981 Act.

Historically the Ombudsman's office has been a relatively closed institution, with no stakeholder interaction and only peripheral attention paid towards improving advocacy and outreach of its service. Responding and recognizing the need to keep pace with public expectations and as part of a process of representing itself as a more client oriented institution, the Ombudsman should identify steps leading to its transformation into a more open institution becoming more inclusive in its policy making and purposefully engaging with different stake holders to enable third party perspectives to be imbibed in its work.

It must be emphasized that with the opening of direct access to the Ombudsman steps have to be taken to create a greater awareness among the public, the majority of whom belong to vulnerable groups. Consistent and effective communications with stakeholders is a critical aspect of the functioning of any institution whose clients are broad based.

The envisaged communication flow comprises two aspects. First is building awareness amongst the different audiences on the mandate, the plan and the programs of the Ombudsman. Secondly, impetus, building and sustenance of momentum with respect to interaction, culminating in the success of the Ombudsman's strategic plan.

In furtherance of these objectives the ombudsman must formulate a process involving,

- (1) The identification and segmentation of target groups,
- (2) Developing an effective system of communication instruments and media. A number of instruments and a variety of media would be used to communicate with the different stake holders.

I suggest where any department or any authority fails to adhere to any response to the Ombudsman's recommendation or request, laws should be enacted to declare such administrative body or person in charge as "hostile or hindering its functions" and also make the same known to the Parliament.

The cost of the court system is a heavy burden on the taxpayer. There has to be a better way of resolving disputes. The alternative dispute solution system used by an Ombudsman has considerable potential to encompass a wider spectrum and the generalist parliamentary ombudsman should be looking for opportunities to lead the way into alternative dispute resolution. For new democracies the ombudsman institution is a popular safeguard of freedom. It is important to encourage new thinking about the role of the person who protects the people. The political, social, economic, and cultural environment in which an Ombudsman operates has a direct bearing on how an Ombudsman functions.

The Ombudsman, as an institution, has three essential elements in it's favour - independence in operation, flexibility in dispute resolution, and credibility with public and

organizations subject to jurisdiction. The institution can never remain static while the social environment in which it operates is in a constant state of change. The institution must be developed and moulded in harmony with that social environment.

Governments occupy the monopoly position in every society. They have, for example, a monopoly on the lawful use of violence by the police in particular, in the enforcement of order and safety. And where governments provide services, they are, in fact, exercising a monopoly as well. Legislation gives them many, sometimes very far-reaching, powers and they have a veritable legion of experts at their disposal in their frequently extensive, highly complex bureaucratic organizations. In nutshell, governments are very significant source of power in every society. But contemporary societies cannot function without such governments.

Creation of the Office of the Parliamentary Commissioner for Administration

The need for an office of the Ombudsman was first mooted in Sri Lanka at the South East Asian conference of Jurists in January 1966. Article 156 of the 1978 Constitution of the Democratic Socialist Republic of Sri Lanka enjoined Parliament to provide for the establishment of the Parliamentary Commissioner for Administration (Ombudsman). Parliament passed the Parliamentary Commissioner for Administration Act No. 17 of 1981, which established the office and defined its powers, duties and functions. Subsequently the Parliamentary Commissioner for Administration (amendment) Act No. 26 of 1994 which amended section 10 of the original Act, enable the Ombudsman to entertain such written complaints or allegations of infringements of fundamental rights or other injustices directly from members of the public, subject to informing the Public Petitions Committee on the action taken thereon by the Ombudsman.

The Ombudsman is required at the conclusion of the investigation, to determine whether the decision, recommendation, act or omission of the public officer concerned complained of, was contrary to law, unjust, oppressive or improperly discriminatory or made in the improper exercise of his discretion.

Common problem of a citizen is created by the red tape of the government organizations and government functionaries. The citizen has to run pillar to post to get slightest thing done and at every step he has to face indifference callousness and frustration. It is to save the citizen from the harassment that the institution of Ombudsman has been created.

Administration necessarily involves the exercise of authority to varying degrees by various tiers of concerned governmental agencies. No doubt well-defined parameters are prescribed for the exercise of this authority, but vast desecration is also permitted to the

relevant functionaries. Maladministration is basically a product of the exercise of this authority and discretion in an arbitrary, casual or callous manner.

The Ombudsman has motivated the government and other establishments in the delivery of timely, quality service to the public. One of the greatest strengths of the institution is its ability to allow the complainant to pursue the course of justice relatively cheaply and speedily with no cost which is valuable considering the most of the complainants belong to the less fortunate classes of the society

Good governance is a basic requirement of modern society. The government machineries responsible for carrying out routine business of administration are vested with vast powers to run the administration smoothly in the best interests of the public at large. The powers so given do not mean that the same are to be applied in violation of rules, regulations, natural justice and equity. The office of the Ombudsman has been established to diagnose, investigate, redress and rectify the injustices if any done to a person through maladministration during the process of running routine administration. The exercise of the powers arbitrarily or refusal and delaying tactics in the discharge of official obligations for corrupt or biased motives is the main factor to be considered and rectified by the institution of Ombudsman.

The Ombudsman acts to eliminate the power imbalance between the parties in dispute, here the government and the governed. He treats parties, both the individual and the public servants representing the governmental organization with the same dignity and respect. Since the ombudsman is without enforcement powers, one has to develop one's talents, and techniques to use reasons, persuasion and his credibility as neutral fact- finders to gain implementation of just resolutions of issues.

Ombudsman office in Sri Lanka could be classified as a hybrid office, which combines elements both of human rights complain office and the Ombudsman institution. Ombudsman office has the jurisdiction inter alia to investigate complaints from the public that government officers have infringed the human rights of the complaint or that maladministration had occurred.

Observations and Comments

Very often the Heads of Corporations and Authorities send in authorized representatives to participate in inquiries conducted into allegations of unfair or inequitable treatment made by petitioners. At the end of the inquiries they mostly acknowledge that errors of either commission or omission, negligence or carelessness had occurred. But when they

return to their institutions, the Heads of the institutions appear to be disinclined to abide by such agreed upon settlement. There has been observed an identifiable tendency to procrastinate, prevaricate and remain inconclusive in respect of the determinations thus causing a waste of time and even more pain to the complainant who had merited the grant of redress

This often can occasion a disappointing and depressing experience caused by the lethargic and lackadaisical response of authorities. As a contrast it should be recorded the relative promptness and uniform regularity with which Heads of Public Departments have more positively and constructively responded to the determinations made after inquiries, thereby affording to the aggrieved party requisite relief or redress. It should be recorded that the positive part that the ombudsman now plays in regard to emphasizing the need for an adherence to Human Rights or Fundamental Rights by administration should certainly better contribute to the strengthening of good governance in our country.

Many of the other sustainable complaints lodged with the Ombudsman were inquired into, established that they were connected to matters in which it was essential either for a department of a government or for a statutory authority such as a Corporation or Board to act in accordance with the laws as they had been enacted by Parliament. Also, these complaints often related to the failure to act according to subsidiary rules and regulations, although such rules and regulations were embodied in Establishments Code. Sometimes procedures enjoined to be observed in the regulations and rules, even if they were prescribed in manuals, had not been followed. In quite a few occasions punitive actions had been peremptorily taken without affording the effected party a right to offer any explanation in extenuation of the alleged offence or to seek exoneration from it.

There were some cases where the grievances borne by a complainant had occurred owing to the negligence of administrators and authorities to implement fairly, and without discrimination governmental policies and procedures. Additionally, lack of understanding and inflexible severity were noticeable where policy or procedure was followed; the tendency of officials was to be ruthlessly rigid in observing the rule and ignoring its spirit.

An easily removable cause for complaint constantly arose from the insensitivity of the bureaucracy, be it in government departments or statutory bodies. Letters were regularly never replied to, inquiries by clients of services or by affected officers were unanswered, and a lack of courtesy towards individuals had irked many of the petitioners. If proper and full explanations of actions were proffered to members of the public along with the rationale for them, they often might have understood and accepted the actions had been taken. Indeed, quite a few confided that it was only at the office of the Ombudsman that their causes for

grievance were listened to and that they were tendered explanations patiently, and that they would go back to a large extent satisfied.

Supercilious behavior among public officials needs to be eschewed. Then it would contribute to more satisfactory public relations which is an essential element in good administration. There is a remarkable absence of good public relations in most components of the public sector. And not to provide information at a time when information is regarded to be a vital ingredient of administration is indicative of ignorance on the part of officials or simple indifference.

Some complaints were regarding lands being acquired for urgent public purposes and nothing being done about the same for far too long; about promotions to higher positions in services not being given according to merit or seniority or being given after a long undue delays; about recruitment to vacant positions being done without attention being paid to conditions contained in advertisements or schemes of recruitments and about failures or undue delays to award compensation or allot alternative sites in lieu of lands or houses that were acquired. There were complaints of unreasonable acquisition of lands and houses; numerous complaints were received regarding the delay in the payment of pensions and wrong calculation of the pensions. Most of these cases, the version of the aggrieved was correct.

The common lapse noticed is that the officials and establishments often have been niggardly restrictive in interpretations and in the application of measures meant to award social benefits so that the objectives of the legislation have often got defeated. Discretion when allowed for is used to make matters formidably difficult for the citizen and to achieve a result for which the use of discretion was not meant. A common excuse which is trotted out by the officials, and thwarts the conduct of inquiries is that the files are missing. This is gross dereliction of management and appears to be a facile and ready explanation to avoid responsibility in administration.

Officials executing their duties forget that in the course of committing wrong actions that the natural rights, fundamental rights, human rights have been violated causing to individuals a deprivation of legitimate dues and in addition pain of mind. When payments relating to pensions, gratuities or the provident fund are delayed for a long period without a reasonable excuse, the right to use the same and enjoy one's property becomes limited. Delay in these instances have been on flimsy excuses and caused even pecuniary loss because the value of money had depreciated when due payment is eventually made. Further the due funds could be used only in a brief span of time. Also in waiting for their dues individuals have got indebted while trying to tide over the period of delay.

Whenever an inquiry or investigation into complaint was pursued, officials expended time and efforts in trying to justify a decision or action without paying due heed to sense of justice or the fairness of an issue in dispute. Regardless of the gravity of the wrong done and its deleterious effects on individual citizens, officials seem to have continued in persisting in taking the same sort of wrongful action or spurious decisions despite the justifiable complaints that are made against them.

It never enhances good administration and indeed vitiates it if public officials persist in being adversarial in attitude. Furthermore, it detracts from good administration if public officials do not readily receive them and listen to citizens bringing in legitimate complaints, but treat them with distance and remoteness. Good administration demands that reasonable complaints should be handled with minimum delay, failure and above all competence and without discrimination.

I have noticed that some petitioners had unduly delayed presenting their complaints.

Reluctance of officers to serve in a small office like that of the Parliamentary Commissioner of Administration is noticeable. Perhaps, it may be because of the absence of an opportunity to perform "adequate" overtime duties or to receive any other perquisites associated with officer. Still I owe a profound debt of gratitude to the staff in my office who have worked against odds to deliver as much that was possible under constraints to make me contribute a little toward granting reasonable relief to those afflicted by unfair practices.

Statistical Analysis

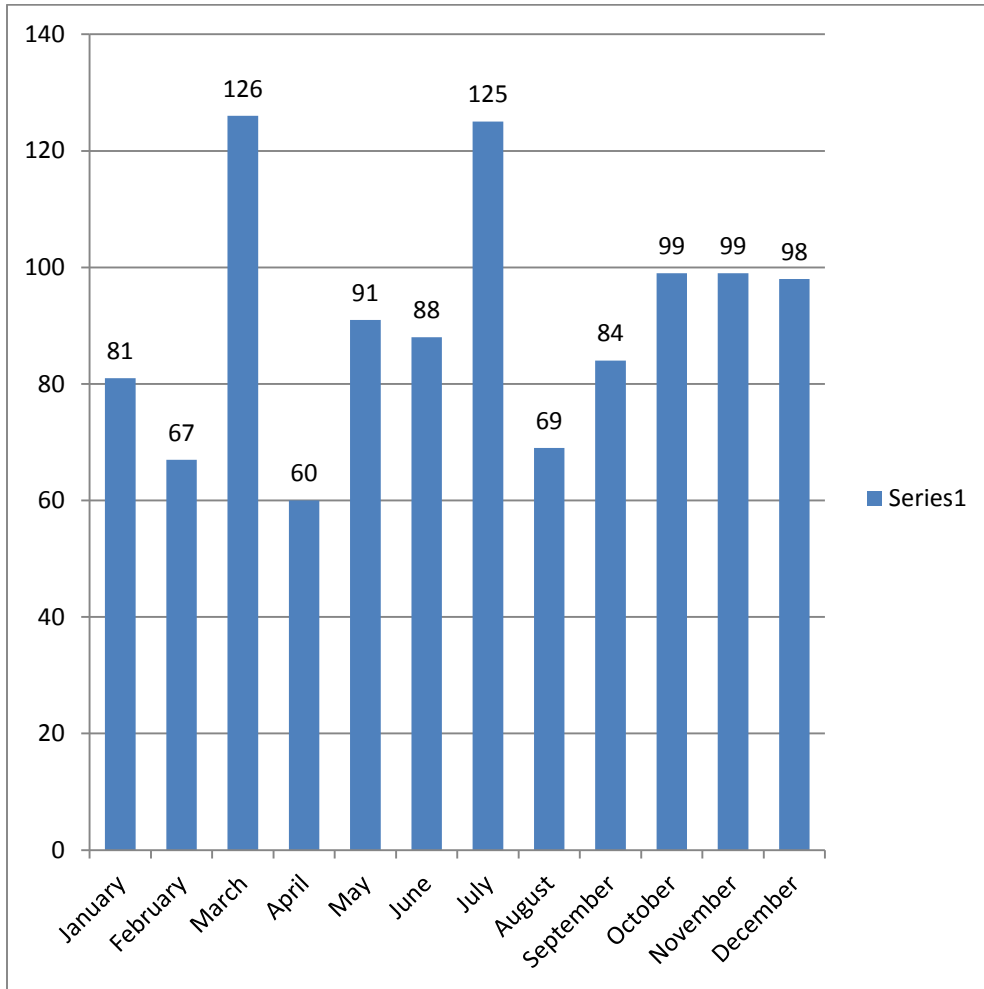
Table: 1 STATISTICAL ANALYSIS.			
Balance complaints to be investigated, carried over from the year 2013		527	
Total number of complaints received during the period 01.01.2014 to 31.12.2014			
(a). Directly from complainants.	1069		
(b). Referred for investigation and report by the Public Petitions Committee.	18		
		1087	
Total number of complaints to be investigated during the year 2014			1614
Total number of complaints investigated during the year 2014			
(a). Number of complaints concluded summarily			
(1). Settled without inquiry.	224		
(2). Disposed without investigating due to the same complaint being made to a parallel tribunal/ institution.	163		
(3). Inadequate information to proceed to inquiry.	20		
(4). Referred to relevant authority for suitable action.	100		
(5). No case made out for relief.	30		
(6). Outside the jurisdiction of the Ombudsman.	74		
(7). Inordinate delay in making the complaint.	19		
(8). Complaints which were dismissed after considering the reports sent by the Relevant institutions.	237		
(9) Copies directed to this office, having sent the complaints to other institutions.	282		
(10) Complaints directed to other ombudsman offices	18		
		1167	
(b). Total number of complaints investigated and reported on after inter-partes inquiry.		26	
			1193
Balance number of complaints to be investigated and reported on as at 31.12.2014.			421

Monthly Analysis.

Total number of complaints received during the year 2014 along with the balance brought forward from the year 2013 was 1614. The highest number of 126 complaints was received in March and in April only 60 complaints were lodged.

Table: 2 Total Numbers of Complaints Received During Each Month of 2014

	Month	Total
1	January	81
2	February	67
3	March	126
4	April	60
5	May	91
6	June	88
7	July	125
8	August	69
9	September	84
10	October	99
11	November	99
12	December	98
	Total	1087

Out of the complaints lodged during the year, 760 were by males and 327 were by females.

Table :3 Total Number of Complaints Received in 2014
Categorized According to Gender

Month	Male	Female	Total
1. January	59	22	81
2. February	49	18	67
3. March	95	31	126
4. April	46	14	60
5. May	76	15	91
6. June	57	31	88
7. July	99	26	125
8. August	45	24	69
9. September	57	27	84
10. October	58	41	99
11. November	54	45	99
12. December	65	33	98
Total	760	327	1087

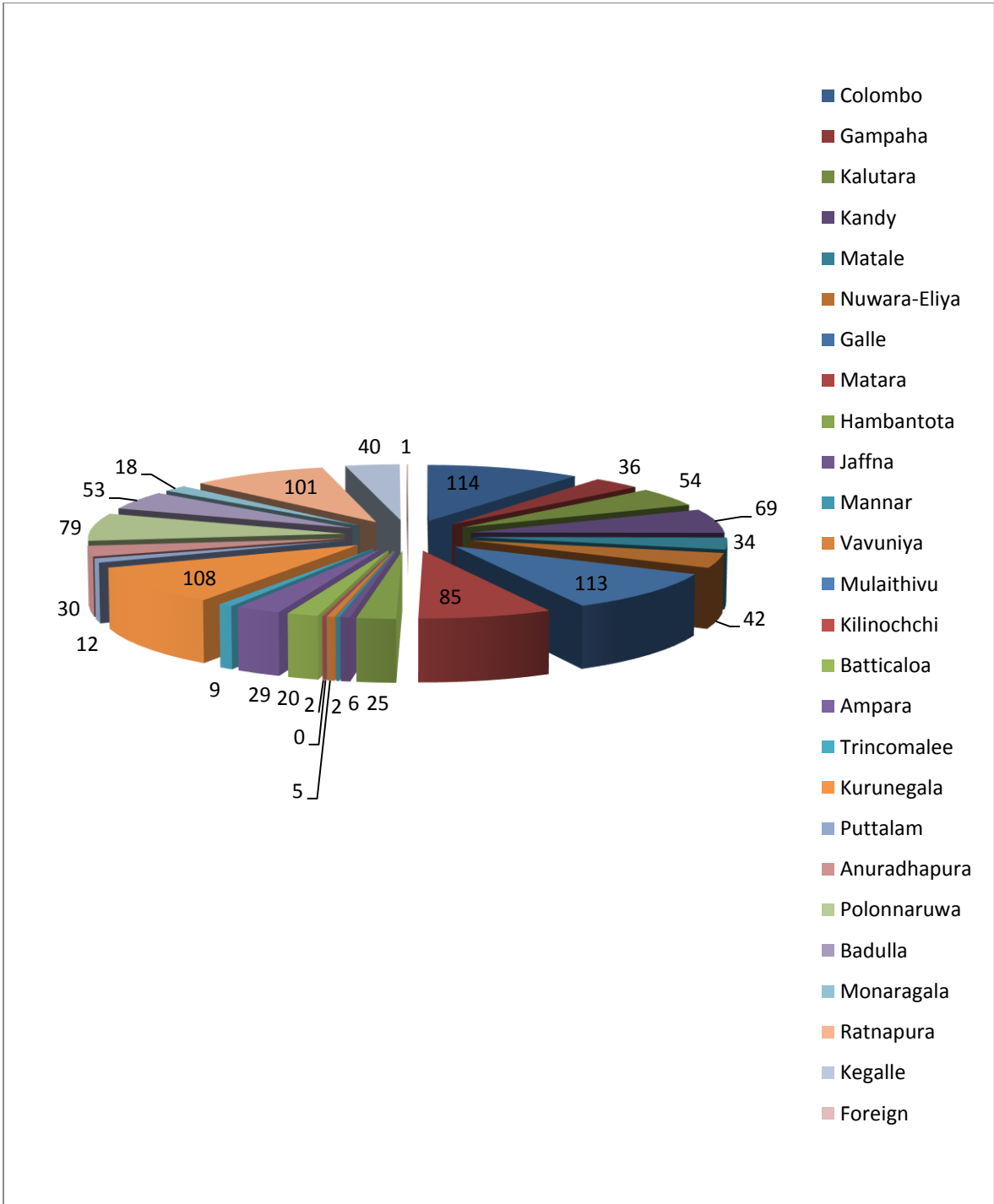
District Analysis

The most number of complaints received during the year 2014 was from the Colombo District (114) followed by Galle (113) and Kurunegala (108).

Table: 4

Total Number of Complaints received in 2014 categorized according to the complainants' domicile district wise

Districts	Number of complaints 2014
Colombo	114
Gampaha	36
Kalutara	54
Kandy	69
Matale	34
Nuwara-Eliya	42
Galle	113
Matara	85
Hambantota	25
Jaffna	06
Mannar	02
Vavuniya	05
Mulaithivu	-
Kilinochchi	02
Batticaloa	20
Ampara	29
Trincomalee	09
Kurunegala	108
Puttalam	12
Anuradhapura	30
Polonnaruwa	79
Badulla	53
Monaragala	18
Ratnapura	101
Kegalle	40
Foreign	01
Total	1087

Subject Analysis.

There were a significant number of complaints regarding appointments to office, confirmation, termination of employment, promotions, salary anomalies, increments, arrears, abuse of power/inaction by police officers as well as other public servants, pensions, employment provident fund payments, unauthorized constructions and nuisances made during the year 2014.

Table: 5 Total number of complaints against Public officers received during the year 2014 subject wise

		2014
01	Appointments, Confirmation, Antedating	87
02	Termination of Employment, Reinstatement, Extension	109
03	Promotions, Seniority	65
04	Land permits, Grants of state lands	179
05	Delay, Incompetence, Negligence, Abuse of power.	63
06	Salary Anomalies, Increments, Arrears, Allowances	53
07	Pension, W&OP	64
08	Compensation, Poor relief, Samurdhi	42
09	Transfers from place of work	56
10	Tsunami Assistance	-
11	University / School Admissions, Examination results	60
12	EPF / ETF / Gratuity	24
13	Police Abuse of Power / Inaction	23
14	Unauthorized Constructions / Nuisances	36
15	Loans, Recovery, Rescheduling	21
16	Licenses, Building Permits	15
17	Electricity, Water, Telephone Connections, Disconnections.	12
18	Harassment at Work Place	16
19	Roadways	18
20	Miscellaneous	144

Ministry/ Public Institution Analysis.

The Ministry of Public Administration (203) and the Ministry of Education (180) were the Ministries against whose officers the largest number of complaints was received. (Vide table 6) The majority was made against Divisional Secretaries, mainly relating to the issue of land permits and grants. Although the law of succession has been clearly set out in the relevant Act, deciding questions of possession and occupation are not that simple. It has been disclosed at inquiries that some officers working in the Divisional Secretariats are not above board in issuing land permits/grants under the provisions of the Land Development Ordinance.

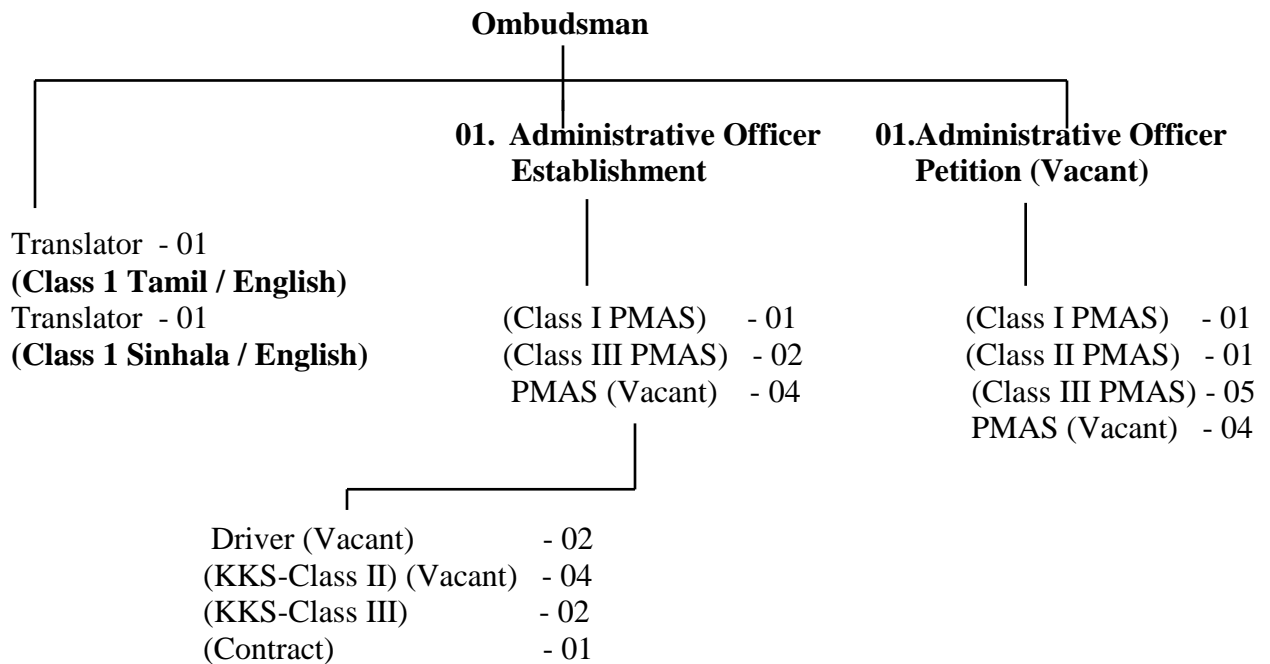
Table: 6 Number of complaints against officers of Ministries, Departments, Authorities and Public Institutions 2014

Ministry, Department, Authority etc.	Number 2014
Public Administration	203
Education and Higher Education	180
Corporations/Authorities(CPC,CEB,SLPA,RDA)	41
Public Services Commission (Central and Provincial)	19
Defense & Internal Security	82
Provincial Councils & Local Government	85
Transport (SLCTB, CGR, CMV)	43
Health and Indigenous Medicine	54
Labour	11
Finance	12
Agriculture	28
State Banks	17
Pensions	34
Justice	15
Irrigation & Mahaweli Authority	24
Posts and Telecommunication	25
Social Services / S-Oamurdhi / REPPIA	19
Lands & Land Reform Commission	62
Cooperative Development	12
National Water Supply & Drainage Board	08
Registrar General	-
Forests	02
Plantations	06
Others	105
Total	1087

Office Staff.

This office has an approved cadre of thirty. However, as the organization chart shows, there were only 16 officers attached to this office at the end of the year 2014. (Please vide the chart)

Organization Chart.

Annual Budget.

A sum of Rs:10,480,000.00 was allocated for recurrent expenditure and a sum of Rs:360,000.00 for capital expenditure, making a total of Rs:10,840,000.00 for the year 2014 whilst no additional allocations were provided. The actual expenditure for the year was Rs:9,445,847.00, saving a sum of Rs: 1,394,153.00.

HEAD 22 - Office of the Parliamentary Commissioner for Administration
01 - Operational Activities
01 - General Administration and Establishment services

Rs.000

Object	Description	2014 <u>Estimate</u>	2014 <u>Actual</u>
	Recurrent Expenditure	10480	9116
	Personal Emoluments	5980	5919
1001	Salaries & Wages	3800	3775
1002	Over Time & Holiday Payments	80	58
1003	Other Allowances	2100	2086
	Traveling Expenses	470	9
1101	Domestic	20	9
1102	Foreign	450	-
	Supplies	550	501
1201	Stationary & Office Requisites	250	240
1202	Fuel	300	261
	Maintenance Expenditure	580	379
1301	Vehicles	400	293
1302	Plant Machinery & Equipment	100	86
1303	Building & Structures	80	-
	Contractual Services	2500	1968
1401	Transport	20	15
1402	Postal & Communication	300	293
1403	Electricity & Water	300	272
1404	Rents & Local taxes	1800	1376
1405	Other	80	12
	Transfers	400	340
1505	Subscription & Contribution Fees	400	340
	Capital Expenditure	360	330
	Acquisition of Capital Assets	300	292
2102	Furniture & office Equipment	300	292

	Capacity Building	60	38
2401	Training & Capacity Building	60	38
	Total Expenditure	10840	9446
	Total Financing	10840	9446
	Financing		
	Domestic	10840	9446

The confidence that the citizen has in the office of the Ombudsman could be ascertained by the number of complaints lodge by them. This is mainly because, the speedy and inexpensive redress of grievances against alleged acts of maladministration committed by public sector. It is incontrovertible that the purpose of the ombudsman's investigation is to determine whether an injustice has been occurred and so to have remedied. Without a remedy the determination is of little value.

Finally it's a question to be answered, whether the ombudsman institution to be a burnt out star or a beacon of hope for the people in the country, that injustice and fairness between government and the governed will prevail.

L.A.Tissa Ekanayake

Parliamentary Commissioner for Administration

(Ombudsman)

